

Úradný vestník

Európskej únie

L 153

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 53

18. júna 2010

Obsah

I *Legislatívne akty*

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/30/EÚ z 19. mája 2010 o udávaní spotreby energie a iných zdrojov energeticky významnými výrobkami na štítkoch a štandardných informáciách o výrobkoch ⁽¹⁾** 1
- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov** 13

Cena: 3 EUR

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2010/30/EÚ

z 19. mája 2010

**o udávaní spotreby energie a iných zdrojov energeticky významnými výrobkami na štítkoch
a štandardných informáciách o výrobkoch**

(prepracované znenie)

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Smernica Rady 92/75/EHS z 22. septembra 1992 o udávaní spotreby energie a iných zdrojov domácimi spotrebičmi ⁽³⁾ na štítkoch a štandardných informáciách o výrobkoch bola podstatným spôsobom zmenená a doplnená ⁽⁴⁾. Pri príležitosti ďalších zmien a doplnení je z dôvodu prehľadnosti vhodné túto smernicu prepracovať.

- (2) Rozsah pôsobnosti smernice 92/75/EHS sa obmedzuje na domáce spotrebiče. V oznámení Komisie zo 16. júla 2008 o akčnom pláne pre trvalo udržateľnú spotrebu a výrobu a trvalo udržateľnú priemyselnú politiku sa potvrdilo, že rozšírenie rozsahu pôsobnosti smernice 92/75/EHS na energeticky významné výrobky, ktoré majú značný priamy alebo nepriamy vplyv na spotrebu energie počas používania, by mohlo posilniť potenciálne synergie platných legislatívnych opatrení, a najmä smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov ⁽⁵⁾. Táto smernica by nemala mať vplyv na uplatňovanie smernice 2009/125/ES. Spoločne s uvedenou smernicou a inými nástrojmi Únie je táto smernica súčasťou širšieho právneho rámca a v rámci holistického prístupu zabezpečuje ďalšie úspory energie a environmentálne prínosy.

- (3) V záveroch predsedníctva zo zasadnutia Európskej rady, ktoré sa konalo 8. a 9. marca 2007, sa zdôraznila potreba zvýšenia energetickej účinnosti v Únii, aby sa dosiahol cieľ znížiť spotrebu energie v Únii do roku 2020 o 20 %, stanovili sa ciele pre rozvoj energie z obnoviteľných zdrojov a zníženie emisií skleníkových plynov v celej EÚ a vyzvalo sa na precízne a rýchle opatrenia v kľúčových oblastiach stanovených v oznámení Komisie z 19. októbra 2006 s názvom Akčný plán pre energetickú účinnosť: využitie potenciálu. V tomto akčnom pláne sa vyzdvihli obrovské možnosti úspory energie v sektore výrobkov.

- (4) Možnosťou spotrebiteľov fundovane si vybrať sa zlepšuje účinnosť energeticky významných výrobkov, čo prospieva celému hospodárstvu EÚ.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 228, 22.9.2009, s. 90.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 5. mája 2009 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku), pozícia Rady v prvom čítaní zo 14. apríla 2010 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku), pozícia Európskeho parlamentu z 18. mája 2010 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽⁴⁾ Pozri prílohu I časť A.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10.

- (5) Zabezpečenie presných, odborných a porovnateľných informácií o špecifickej energetickej spotrebe energeticky významných výrobkov by malo ovplyvniť koncového užívateľa, aby pri výbere uprednostňoval také výrobky, ktoré spotrebujú menej energie alebo nepriamo prispievajú k nižšej spotrebe energie a iných podstatných zdrojov počas používania. Takto sú výrobcovia pobádaní, aby uskutočnili opatrenia na znižovanie spotreby energie a iných podstatných zdrojov pri výrobkoch, ktoré vyrábajú. To by takisto malo nepriamo podnecovať účinné využitie týchto výrobkov v záujme prispenia k cieľu zvýšenia energetickej účinnosti v EÚ o 20 %. Pri nedostatku týchto informácií pôsobenie len samotných trhových mechanizmov zlyhá pri presadzovaní racionálneho využitia energie a iných podstatných zdrojov pri týchto výrobkoch.
- (6) Treba pripomenúť, že existujú právne predpisy Únie a členských štátov, ktoré dávajú spotrebiteľom v súvislosti s kupovanými výrobkami určité práva vrátane práva na odškodnenie alebo výmenu výrobku.
- (7) Komisia by mala vypracovať priorizovaný zoznam energeticky významných výrobkov, na ktoré by sa mohol vzťahovať delegovaný akt podľa tejto smernice. Takýto zoznam by mohol byť súčasťou pracovného plánu uvedeného v smernici 2009/125/ES.
- (8) Informácie zohrávajú kľúčovú rolu pri pôsobení trhového mechanizmu, a preto je potrebné zaviesť jednotné označovanie pre všetky výrobky toho istého typu, aby sa potenciálnym kupujúcim poskytli doplňujúce štandardizované informácie o nákladoch spojených s prevádzkou týchto výrobkov súvisiacich so spotrebou energie a iných podstatných zdrojov a aby sa prijali opatrenia na zabezpečenie týchto informácií aj pre potenciálnych koncových užívateľov, ktorí nevidia výrobok vystavený, a teda nemajú možnosť vidieť štítky. S cieľom pôsobiť účinne a úspešne by mal byť štítok ľahko rozoznateľný pre koncových užívateľov, jednoduchý a výstižný. Na tieto účely by základom informovania koncových užívateľov o energetickej účinnosti výrobkov mala zostať existujúca štruktúra štítku. Energetická spotreba a ďalšie informácie týkajúce sa výrobkov sa musia merať v súlade s harmonizovanými normami a metódami.
- (9) Pri posúdení vplyvu, ktoré sprevádzalo návrh tejto smernice, Komisia poukázala na to, že systém energetických štítkov sa využil ako model v rôznych krajinách sveta.
- (10) Členské štáty by mali pravidelne monitorovať súlad s touto smernicou a uviesť relevantné informácie v správe, ktorú sú podľa tejto smernice povinné predkladať Komisii každé štyri roky, s osobitným zreteľom na povinnosti dodávateľov a obchodníkov.
- (11) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh⁽¹⁾, obsahuje všeobecné ustanovenia o dohľade nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh. V záujme dosiahnutia svojich cieľov obsahuje táto smernica v tejto súvislosti podrobnejšie ustanovenia. Tieto ustanovenia sú v súlade s nariadením (ES) č. 765/2008.
- (12) Úplne dobrovoľný systém by viedol iba k tomu, že len niektoré výrobky by sa označovali energetickým štítkom alebo by sa dodávali spolu so štandardnými informáciami o výrobku, pričom sa vynára riziko, že by to mohlo spôsobiť nejasnosti alebo dokonca mylné informovanie niektorých koncových užívateľov. Súčasný systém musí preto zabezpečiť, aby v prípade všetkých predmetných výrobkov bola spotreba energie a iných podstatných zdrojov označená energetickým štítkom a štandardným informačným listom.
- (13) Energeticky významné výrobky majú priamy alebo nepriamy vplyv na spotrebu širokého okruhu foriem energie počas používania, pričom najdôležitejšia je elektrina a plyn. Smernica by preto mala pokryť energeticky významné výrobky, ktoré majú počas používania priamy alebo nepriamy vplyv na spotrebu každej formy energie.
- (14) Do delegovaného aktu by mali byť zahrnuté energeticky významné výrobky, ktoré majú značný priamy alebo nepriamy vplyv na spotrebu energie alebo prípadne iných podstatných zdrojov počas používania a ktoré poskytujú dostatočné možnosti na zvýšenie účinnosti, pričom poskytovanie informácií prostredníctvom označovania môže stimulovať koncových užívateľov, aby si kupovali účinnejšie výrobky.
- (15) V záujme splnenia cieľov Únie v oblasti zmeny klímy a energetickej bezpečnosti a vzhľadom na očakávanie, že celkový objem energie spotrebovanej výrobkami bude z dlhodobého hľadiska naďalej rásť, by sa mohlo v delegovaných aktoch podľa tejto smernice v príslušných prípadoch ustanoviť, aby sa na štítku upozorňovalo aj na vysokú celkovú spotrebu energie výrobku.
- (16) Politiky verejného obstarávania vo viacerých členských štátoch požadujú od obstarávateľov, aby obstarávali energeticky účinné výrobky. Viaceré členské štáty takisto zaviedli stimuly pre energeticky účinné výrobky. Kritériá týkajúce sa výrobkov, ktoré majú vyhovovať verejnému obstarávaniu, alebo stimuly sa môžu v jednotlivých členských štátoch podstatne odlišovať. Ak sa na výkonnostné triedy odkazuje ako na úrovne pre niektoré výrobky, ako je ustanovené v delegovaných aktoch podľa tejto smernice, môže to znížiť fragmentáciu verejného obstarávania a stimulov a uľahčiť zavádzanie účinných výrobkov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30.

- (17) Stimuly, ktoré môžu členské štáty poskytnúť na podporu účinných výrobkov, by mohli predstavovať štátnu pomoc. Touto smernicou nie je dotknutý výsledok žiadnych budúcich konaní týkajúcich sa štátnej pomoci, ktoré sa môžu uskutočniť v súlade s článkami 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) v súvislosti s týmito stimulmi, a táto smernica by sa nemala vzťahovať na daňové a fiškálne záležitosti. Členské štáty môžu samy rozhodnúť o povahe týchto stimulov.
- (18) Podpora energeticky účinných výrobkov prostredníctvom označovania, verejného obstarávania a stimulov by nemala poškodiť celkové environmentálne vlastnosti a fungovanie takýchto výrobkov.
- (19) Komisia by mala byť splnomocnená na prijatie delegovaných aktov v súlade s článkom 290 ZFEÚ v súvislosti s označovaním a štandardnými informáciami o výrobku, ktoré sa týkajú spotreby energie a iných podstatných zdrojov energeticky významnými výrobkami počas používania. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočnila náležité konzultácie aj na expertnej úrovni.
- (20) Komisia by mala pravidelne predkladať Európskemu parlamentu a Rade za EÚ a samostatne za každý členský štát súhrn zo správ o činnostiach týkajúcich sa presadzovania a o úrovni súladu predkladaných členskými štátmi podľa tejto smernice.
- (21) Komisia by mala niesť zodpovednosť za úpravu klasifikácií používaných na štítkoch s cieľom zabezpečiť predvídateľnosť pre priemysel a zrozumiteľnosť pre spotrebiteľov.
- (22) Technický vývoj a potenciál na ďalšiu výraznú úsporu energie môžu byť v rôznom rozsahu v závislosti od príslušných výrobkov dôvodmi na ďalšie rozlišovanie medzi výrobkami a na preskúmanie klasifikácií. Súčasťou takéhoto preskúmania by mala byť najmä možnosť zmeny stupnice. Toto preskúmanie by sa malo vykonať čo najrýchlejšie v prípade výrobkov, ktoré môžu vďaka svojim veľmi inovačným vlastnostiam významne prispieť k energetickej účinnosti.
- (23) Komisia preskúma pokrok a podá správu o plnení akčného plánu pre trvalo udržateľnú spotrebu a výrobu a trvalo udržateľnú priemyselnú politiku v roku 2012, pričom bude analyzovať najmä to, či sú potrebné ďalšie opatrenia na zlepšenie energetickej a environmentálnej výkonnosti výrobkov, a okrem iného aj možnosť poskytovať spotrebiteľom informácie o uhlíkovej stope výrobkov alebo ich vplyve na životné prostredie počas životného cyklu.
- (24) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so smernicou 92/75/EHS. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva zo smernice 92/75/EHS.
- (25) Členské štáty by sa pri vykonávaní ustanovení tejto smernice mali snažiť vyhnúť prijímaniu opatrení, ktoré by dotknutým účastníkom trhu, najmä malým a stredným podnikom, mohli priniesť zbytočné a nepraktické byrokratické povinnosti.
- (26) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smernice 92/75/EHS do vnútroštátneho práva a na jej uplatňovanie.
- (27) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva⁽¹⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby vo vlastnom záujme a v záujme Únie vypracovali a zverejnili tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a transpozíčnými opatreniami,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa ustanovuje rámec zosúladenia vnútroštátnych opatrení týkajúcich sa informácií pre konečného užívateľa najmä pomocou označovania a pomocou štandardných informácií o výrobku, o spotrebe energie a prípadne aj iných podstatných zdrojov počas používania a dopĺňujúcich informácií týkajúcich sa energeticky významných výrobkov, čím sa konečným užívateľom umožní, aby si vybrali účinnejšie výrobky.
2. Táto smernica sa uplatní na energeticky významné výrobky, ktoré majú značný priamy alebo nepriamy vplyv na spotrebu energie a podľa potreby aj na iné podstatné zdroje počas používania.
3. Táto smernica sa nevzťahuje na
  - a) použité výrobky;
  - b) osobné alebo nákladné dopravné prostriedky;
  - c) výkonový štítok alebo jeho ekvivalent, ktorý sa umiestňuje na výrobky na bezpečnostné účely.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice:

- a) „energeticky významný výrobok“ alebo „výrobok“ je akýkoľvek tovar, ktorý má vplyv na spotrebu energie počas používania, ktorý sa uvádza na trh a/alebo do prevádzky v Únii, vrátane súčiastok určených pre energeticky významné výrobky, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, uvádzaných na trh a/alebo do prevádzky ako samostatné súčiastky pre koncových užívateľov, pričom ich environmentálne vlastnosti sa môžu posúdiť samostatne;
- b) „informačný list“ je štandardná informačná tabuľka, ktorá sa vzťahuje na príslušný výrobok;
- c) „iné podstatné zdroje“ sú voda, chemické látky alebo akékoľvek iné látky, ktoré výrobok spotrebuje pri normálnom používaní;
- d) „doplňujúce informácie“ sú ďalšie informácie, ktoré sa týkajú výkonu a vlastností výrobku a na základe merateľných údajov majú rozhodujúci alebo čiastočný vplyv na hodnotenie jeho spotreby energie alebo iných podstatných zdrojov;
- e) „priamy vplyv“ je vplyv výrobkov, ktoré počas používania skutočne spotrebúvajú energiu;
- f) „nepriamy vplyv“ je vplyv výrobkov, ktoré nespotrebovávajú energiu, ale počas používania prispievajú k úsporám energie;
- g) „obchodník“ je maloobchodník alebo iná osoba, ktorá predáva, prenajíma, ponúka do predaja na splátky alebo predváža výrobky koncovému užívateľovi;
- h) „dodávateľ“ je výrobca alebo jeho splnomocnený zástupca v Únii, alebo dovozca, ktorý uvádza výrobok v Únii na trh alebo do prevádzky. Ak takáto osoba neexistuje, za dodávateľa sa považuje akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá uvádza na trh alebo do prevádzky výrobky, na ktoré sa vzťahuje táto smernica;
- i) „uvedenie na trh“ je prvé sprístupnenie výrobku na trhu Únie na účely jeho distribúcie alebo používania v rámci Únie, či už za odmenu, alebo bezplatne a bez ohľadu na spôsob predaja;
- j) „uvedenie do prevádzky“ je prvé použitie výrobku v Únii na jeho stanovený účel;

- k) „neoprávnené použitie štítku“ je použitie štítku niekým iným, ako sú orgány členských štátov alebo inštitúcie EÚ, spôsobom neuvedeným v tejto smernici ani v delegovanom akte.

Článok 3

Povinnosti členských štátov

1. Členské štáty zabezpečujú, aby:
  - a) všetci dodávatelia a obchodníci so sídlom na ich území plnili povinnosti uvedené v článkoch 5 a 6;
  - b) v súvislosti s výrobkami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, bolo zakázané použitie ďalších štítkov, značiek, symbolov alebo nápisov, ktoré nie sú v súlade s požiadavkami tejto smernice a príslušných delegovaných aktov, ak by to mohlo byť zavádzajúce alebo zmätočné pre koncových užívateľov vzhľadom na spotrebu energie, prípadne iných podstatných zdrojov počas používania;
  - c) zavedenie systému štítkov a informačných listov týkajúcich sa spotreby alebo úspory energie bolo zároveň vzdelávacou a osvetovou informačnou kampaňou zameranou na propagáciu energetickej účinnosti a zodpovednejšieho využívania energie koncovými užívateľmi;
  - d) sa prijali vhodné opatrenia s cieľom povzbudiť príslušné vnútroštátne alebo regionálne orgány zodpovedné za uplatňovanie tejto smernice, aby spolupracovali a poskytovali si navzájom a Komisii informácie s cieľom podporiť uplatňovanie tejto smernice. Pri administratívnej spolupráci a výmene informácií sa v najväčšej možnej miere využívajú elektronické prostriedky komunikácie, táto spolupráca je nákladovo efektívna a môže sa podporovať v rámci príslušných programov EÚ. Takáto spolupráca podľa potreby zaručuje bezpečnosť a dôvernosť spracovania a ochranu citlivých informácií poskytovaných počas tohto postupu. Komisia prijme vhodné opatrenia s cieľom povzbudiť a prispieť k spolupráci medzi členskými štátmi uvedenej v tomto bode.
2. Ak členský štát zistí, že výrobok nie je v súlade so všetkými príslušnými požiadavkami ustanovenými v tejto smernici a jej delegovaných aktoch týkajúcich sa štítku a informačného listu, dodávateľ je povinný uviesť výrobok do súladu s týmito požiadavkami podľa účinných a primeraných podmienok, ktoré uložil členský štát.

Ak existuje dostatočný dôkaz o možnom nesúlade výrobku s požiadavkami, príslušný členský štát prijme potrebné preventívne opatrenia a opatrenia zamerané na zabezpečenie súladu v stanovenej lehote, pričom sa zohľadní spôsobená ujma.

Ak nesúlad pretrváva, príslušný členský štát prijme rozhodnutie, ktorým obmedzí alebo zakáže uvedenie príslušného výrobku na trh a/alebo do prevádzky alebo ktorým sa zabezpečí jeho stiahnutie z trhu. V prípade stiahnutia výrobku z trhu alebo zákazu uvedenia výrobku na trh sa bezodkladne informuje Komisia a ostatné členské štáty.

3. Členské štáty predkladajú Komisii správu s podrobnými údajmi o činnostiach týkajúcich sa presadzovania a o úrovni súladu na svojom území každé štyri roky.

Komisia môže spresniť podrobnosti týkajúce sa bežného obsahu týchto správ prostredníctvom usmernení.

4. Komisia pravidelne poskytuje Európskemu parlamentu a Rade pre informáciu súhrn z týchto správ.

Článok 4

Požiadavky na informácie

Členské štáty zabezpečujú, aby:

- a) sa informácie týkajúce sa spotreby elektrickej energie, iných foriem energie a prípadne aj iných podstatných zdrojov počas používania a doplňujúce informácie dali v súlade s delegovanými aktmi podľa tejto smernice do pozornosti koncových užívateľov pomocou informačného listu a štítka vzťahujúcich sa na výrobky ponúkané na predaj, prenájom, predaj na splátky alebo predvážaných koncovému užívateľovi priamo alebo nepriamo akýmkoľvek prostriedkami predaja na diaľku vrátane internetu;
- b) sa informácie uvedené v písmene a) poskytovali v súvislosti so zabudovanými alebo inštalovanými výrobkami iba vtedy, ak sa to vyžaduje podľa platného delegovaného aktu;
- c) každá reklama na konkrétny model energeticky významných výrobkov, na ktoré sa vzťahuje delegovaný akt podľa tejto smernice, obsahovala v prípade uvádzania informácií o spotrebe energie alebo cene odkaz na triedu energetickej účinnosti výrobku;
- d) každý technický propagačný materiál o energeticky významných výrobkoch, v ktorom sa opisujú konkrétne technické parametre výrobku, čiže technické príručky a letáky výrobcov v tlačenej i elektronickej podobe, poskytoval koncovým užívateľom potrebné informácie o spotrebe energie alebo uvádzal triedu energetickej účinnosti výrobku.

Článok 5

Povinnosti dodávateľov

Členské štáty zabezpečujú, aby:

- a) dodávatelia, ktorí umiestňujú výrobky, na ktoré sa vzťahuje delegovaný akt, na trh alebo ich dávajú do prevádzky, priložili v súlade s touto smernicou a delegovaným aktom štítok a informačný list;
- b) dodávatelia skompletizovali technickú dokumentáciu, ktorá je dostatočná na umožnenie posúdenia správnosti informácií, ktorú štítok a informačný list obsahujú. Táto technická dokumentácia zahŕňa:
  - i) všeobecný popis výrobku;
  - ii) výsledky vykonaných konštrukčných výpočtov, ak sú dôležité;
  - iii) skúšobné protokoly, keď sú k dispozícii, vrátane tých, ktoré vykonali príslušné notifikované subjekty, ako je to definované v ďalších právnych predpisoch Únie;
  - iv) tam, kde sa použijú hodnoty pre podobné modely, odkazy umožňujúce identifikáciu týchto modelov.

Na tento účel môžu dodávatelia použiť dokumentáciu, ktorá už bola vypracovaná v súlade s požiadavkami príslušných právnych predpisov Únie;

- c) dodávatelia poskytnú technickú dokumentáciu na kontrolné účely na obdobie piatich rokov po tom, čo bol vyrobený posledný dotknutý výrobok.

Dodávatelia poskytnú elektronickú verziu technickej dokumentácie na požiadanie orgánom trhového dohľadu členských štátov a Komisii do 10 pracovných dní od doručenia žiadosti príslušného orgánu členského štátu alebo Komisie;

- d) v súvislosti s označovaním a informáciami o výrobku dodávateľ bezplatne dodal potrebné štítok obchodníkom.

Dodávateľ dodá štítky na žiadosť obchodníkov bezodkladne a bez toho, aby bola dotknutá možnosť voľby systému dodávania štítkov;

- e) okrem štítkov dodávateľa poskytnú informálny list;
- f) dodávateľ zahŕňa informálny list do všetkých brožúr o výrobkoch. Ak dodávateľ neposkytuje brožúry o výrobkoch, dodáva informálne listy s ostatnou literatúrou, ktorá sa poskytuje spolu s výrobkom;
- g) dodávateľ zodpovedá za presnosť štítkov a informačných listov, ktoré poskytnú;
- h) sa predpokladá, že dodávateľ dal súhlas na zverejnenie informácií uvedených na štítku alebo na informačných listoch.

Článok 6

Povinnosti obchodníkov

Členské štáty zabezpečujú, aby:

- a) obchodníci riadne, viditeľným a čitateľným spôsobom vystavili štítky a pri predaji výrobkov dali koncovým užívateľom k dispozícii informálny list v brožúrach o výrobkoch alebo v inej literatúre, ktorá je pripojená k výrobkom;
- b) vždy keď sa výrobok, na ktorý sa vzťahuje delegovaný akt, predáva, obchodníci pripevnili príslušný štítok na zreteľne viditeľné miesto určené v platnom delegovanom akte a v príslušnom jazykovom znení.

Článok 7

Predaj na diaľku a iné formy predaja

Tam, kde sa výrobky ponúkajú na predaj, prenájom alebo predaj na splátky pomocou zásielkového obchodu, katalógu, cez internet, prostredníctvom telepredaja alebo akýmkoľvek iným spôsobom, z ktorého nemožno očakávať, že potenciálny koncový užívateľ uvidí výrobok vystavený, delegované akty ustanovia záruky, že potenciálni koncoví užívatelia dostanú informácie špecifikované na štítku výrobku a v informačnom liste pred jeho nákupom. V delegovaných aktoch sa vo vhodných prípadoch stanoví spôsob, akým sa štítok alebo informálny list, alebo informácie uvedené na štítku alebo v informačnom liste majú zobraziť alebo poskytnúť potenciálnemu koncovému užívateľovi.

Článok 8

Voľný pohyb

1. Členské štáty nesmú zakazovať, obmedzovať ani sťažovať umiestnenie výrobkov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica a uplatniteľný delegovaný akt a ktoré sú s nimi v súlade, na trhu ani ich uvedenie do prevádzky na svojom území.

2. Pokiaľ nie je dôkaz o opaku, členské štáty predpokladajú, že štítky a informačné listy sú v súlade s ustanoveniami tejto smernice a s delegovanými aktmi. Členské štáty od dodávateľov požadujú, aby poskytnú dôkaz presnosti informácií uvedených na ich štítkoch alebo v informačných listoch v zmysle článku 5, ak majú dôvod mať podozrenie, že tieto informácie sú nesprávne.

Článok 9

Verejné obstarávanie a stimuly

1. Ak sa na výrobok vzťahuje delegovaný akt, obstarávateľa, ktorí zadávajú verejné zákazky na práce, dodávku tovaru alebo na služby podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby⁽¹⁾, ktoré nie sú vyňaté z oblasti pôsobnosti uvedenej smernice na základe jej článkov 12 až 18, sa usilujú obstarávať iba také výrobky, ktoré spĺňajú kritériá najvyššej výkonnosti a patria do najvyššej triedy energetickej účinnosti. Členské štáty môžu od obstarávateľov vyžadovať aj to, aby obstarávali iba výrobky, ktoré spĺňajú tieto kritériá. Členské štáty môžu uplatňovanie týchto kritérií podmieniť nákladovou efektívnosťou, ekonomickou uskutočniteľnosťou, technickou vhodnosťou a dostatočnou úrovňou hospodárskej súťaže.

2. Odsek 1 sa vzťahuje na zmluvy, ktorých hodnota je rovnaká alebo vyššia ako prahy ustanovené v článku 7 smernice 2004/18/ES.

3. Ak členské štáty poskytujú akékoľvek stimuly na výrobok, na ktorý sa vzťahuje delegovaný akt, zameriavajú sa na najvyššiu výkonnosť vrátane najvyššej triedy energetickej účinnosti ustanovenej v príslušnom delegovanom akte. Za stimuly sa na účely tejto smernice nepovažujú daňové a fiškálne opatrenia.

4. Ak členské štáty poskytujú stimuly na výrobky pre koncových užívateľov používajúcich vysokoúčinné výrobky a pre odvetvia, ktoré takéto výrobky presadzujú a vyrábajú, vyjadrujú výkonnostné úrovne pomocou tried, ktoré sú definované v platnom delegovanom akte, pokiaľ neukladajú vyššie úrovne výkonnosti, ako je prah pre najvyššiu triedu energetickej účinnosti v príslušnom delegovanom akte. Členské štáty môžu uložiť vyššie úrovne výkonnosti, ako je prah pre najvyššiu triedu energetickej účinnosti v príslušnom delegovanom akte.

Článok 10

Delegované akty

1. Komisia stanoví podrobnosti týkajúce sa štítku a informačného listu prostredníctvom delegovaného aktu v súlade s článkami 11, 12 a 13 v súvislosti s každým typom výrobku v súlade s týmto článkom.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 134, 30.4.2004, s. 114.

Ak výrobok spĺňa kritériá uvedené v odseku 2, vzťahuje sa na neho delegovaný akt v súlade s odsekom 4.

Ustanovenia v delegovaných aktoch týkajúce sa informácií o spotrebe energie a iných podstatných zdrojov počas používania uvedených na štítku a v informačnom liste umožňujú koncovým užívateľom, aby sa mohli pri nákupe kvalifikovanejšie rozhodovať, a takisto umožňujú orgánom trhového dohľadu, aby overili, či sú výrobky v súlade s poskytnutými informáciami.

Ak sa v delegovanom akte ustanovujú ustanovenia týkajúce sa energetickej účinnosti aj spotreby podstatných zdrojov výrobku, vo vyhotovení a obsahu štítku sa zdôrazní energetická účinnosť výrobku.

2. Kritériá uvedené v odseku 1:

- a) podľa najnovšie sprístupnených číselných údajov a vzhľadom na množstvá umiestnené na trhu Únie majú výrobky významný potenciál, pokiaľ ide o úsporu energie a prípadne aj iných podstatných zdrojov;
- b) pri výrobkoch ponúkajúcich rovnakú mieru funkčnosti, ktoré sú k dispozícii na trhu, sú veľké rozdiely v príslušných výkonnostných úrovniach;
- c) Komisia zohľadňuje príslušné právne predpisy Únie a samoreguláciu, ako napríklad dobrovoľné dohody, v prípade ktorých sa očakáva, že politické ciele sa dosiahnu rýchlejšie alebo s nižšími nákladmi ako povinné požiadavky.

3. Pri príprave návrhu delegovaného aktu Komisia:

- a) zohľadňuje tie environmentálne parametre stanovené v časti 1 prílohy I k smernici 2009/125/ES, ktoré sú určené ako podstatné v príslušnom vykonávacom opatrení prijatom na základe smernice 2009/125/ES a ktoré sú počas používania významné pre koncového užívateľa;
- b) posudzuje vplyv aktu na životné prostredie, koncových užívateľov a výrobcov vrátane malých a stredných podnikov (MSP) z hľadiska konkurencieschopnosti aj na trhoch mimo Únie, inovácií, prístupu na trh a nákladov a prínosov;
- c) uskutočňuje vhodné konzultácie so zainteresovanými stranami;
- d) stanovuje dátum (dátumy) na vykonanie, akékoľvek etapové alebo prechodné opatrenia alebo obdobia, pričom zohľadňuje najmä možné vplyvy na MSP alebo na špecifické skupiny výrobkov vyrábaných predovšetkým MSP.

4. Delegované akty špecifikujú najmä:

- a) presnú definíciu typu výrobku, ktorý má zahŕňať;
- b) normy a metódy merania, ktoré sa majú použiť pri získavaní informácií uvedených v článku 1 ods. 1;
- c) podrobnosti o technickej dokumentácii, ktorá sa požaduje podľa článku 5;
- d) vyhotovenie a obsah štítku uvedeného v článku 4, ktorý sa má vyznačovať podľa možnosti jednotnými znakmi vyhotovenia v jednotlivých skupinách výrobkov a je v každom prípade jasne viditeľný a čitateľný. Základom formátu štítku zostáva klasifikácia pomocou písmen od A po G; stupne klasifikácie zodpovedajú významným úsporám energie a nákladov z pohľadu koncového užívateľa.

Ak si to vyžaduje technický pokrok, možno do klasifikácie doplniť ďalšie tri triedy. Týmto dopĺňujúcimi triedami budú: A+, A++ a A+++ pre najúčinnjšiu triedu. V zásade sa celkový počet tried obmedzí na sedem, pokiaľ nebudú naďalej zastúpené viaceré triedy.

Paleta farieb pozostáva najviac zo siedmich rôznych farieb od tmavozelenej po červenú. Tmavozelený je vždy iba farebný kód najvyššej triedy. Ak je tried viac ako sedem, duplikovať možno iba červenú farbu.

Klasifikácia sa preskúma najmä v prípade, ak významná časť výrobkov na vnútornom trhu dosiahne dve najvyššie triedy energetickej účinnosti a ak ďalším rozdelením výrobkov možno dosiahnuť ďalšie úspory.

Podrobné kritériá novej zmeny klasifikácie výrobkov sa určia vo vhodných prípadoch individuálne v príslušných delegovaných aktoch;

- e) miesto, kde sa má štítok upevniť na vystavenom výrobku, a spôsob, akým sa má štítok a/alebo informácie poskytnúť v prípade ponúk na predaj, na ktoré sa vzťahuje článok 7. V prípade potreby môžu delegované akty ustanoviť, aby štítok bol pripevnený k výrobku alebo vytlačený na obale, alebo určiť podrobnosti podľa požiadaviek označovania na vytlačenie v katalógoch, v prípade predaja na diaľku alebo cez internet;
- f) obsah, a v prípade potreby aj formát, a ďalšie podrobnosti týkajúce sa informačného listu alebo ďalších informácií špecifikovaných v článku 4 a článku 5 písm. c). Informácie na štítku majú byť uvedené aj v informačnom liste;

- g) špecifický obsah štítka na reklamné účely podľa potreby vrátane triedy energetickej účinnosti a iných príslušných výkonnostných úrovní daného výrobku v čitateľnej a viditeľnej podobe;
- h) podľa potreby trvanie klasifikácie(-í) štítka v súlade s písmenom d);
- i) úroveň presnosti vo vyhláseniach na štítke a v informačnom liste;
- j) dátum hodnotenia a možnej revízie delegovaného aktu, pričom sa berie do úvahy rýchlosť technologického pokroku.

Článok 11

Vykonávanie delegovania právomocí

1. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 10 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 19. júna 2010. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovaných právomocí najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomocí sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia s výnimkou prípadov, keď ho Európsky parlament alebo Rada v súlade s článkom 12 odvolajú.
2. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.
3. Právomoc prijímať delegované akty, udelená Komisii, podlieha podmienkam stanoveným v článkoch 12 a 13.

Článok 12

Odvolanie delegovania právomocí

1. Delegovanie právomocí uvedené v článku 10 môže Európsky parlament alebo Rada odvolať.
2. Inštitúcia, ktorá začala vnútorný postup s cieľom rozhodnúť, či delegovanie právomocí odvolať, vyvinie úsilie na účely informovania druhej inštitúcie a Komisie s dostatočným predstihom pred prijatím konečného rozhodnutia, pričom uvedie delegované právomoci, ktorých by sa odvolanie mohlo týkať, a možné dôvody tohto odvolania.
3. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie v ňom uvedených právomocí. Účinnosť nadobúda ihneď alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť už účinných delegovaných aktov. Uverejní sa v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 13

Námietky voči delegovaným aktom

1. Európsky parlament alebo Rada môžu voči delegovanému aktu vzniesť námietky v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia.

Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

2. Ak do uplynutia tejto lehoty Európsky parlament ani Rada nevzniesli námietky voči delegovanému aktu, uvedený delegovaný akt sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudne účinnosť v deň, ktorý je v ňom stanovený.

Delegovaný akt sa môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnúť účinnosť pred uplynutím uvedenej lehoty, ak Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o tom, že nezamýšľajú vzniesť námietky.

3. Delegovaný akt nenadobudne účinnosť v prípade, že Európsky parlament alebo Rada voči nemu vznesú námietky. Inštitúcia, ktorá námietky voči delegovanému aktu vznesie, uvedie dôvody takéhoto kroku.

Článok 14

Hodnotenie

Najneskôr do 31. decembra 2014 Komisia preskúma účinnosť tejto smernice a jej delegovaných aktov a predloží Európskemu parlamentu a Rade správu.

Pri tejto príležitosti Komisia posúdi aj:

- a) prínos článku 4 písm. c) k cieľu tejto smernice;
- b) účinnosť článku 9 ods. 1;
- c) na základe technického vývoja a pochopenia štruktúry štítka spotrebiteľmi potrebu zmeny a doplnenia článku 10 ods. 4 písm. d).

Článok 15

Sankcie

Členské štáty ustanovia pravidlá týkajúce sa sankcií uplatniteľných pri porušovaní vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a jej delegovaných aktov, okrem iného pri neoprávnenom používaní štítka, a prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa tieto pravidlá vykonávali. Ustanovené sankcie sú účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii najneskôr do 20. júna 2011 a bezodkladne informujú Komisiu o všetkých následných zmenách a doplneniach týchto ustanovení.

Článok 16**Transpozícia**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 20. júna 2011. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Tieto ustanovenia uplatňujú od 20. júla 2011.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu 92/75/EHS sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o obidvoch odkazoch upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 17**Zrušenie**

Smernica 92/75/EHS zmenená a doplnená nariadením uvedeným v prílohe I časti A sa zrušuje s účinnosťou od 21. júla 2011 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smernice do vnútroštátneho práva a na jej uplatňovanie uvedených v prílohe I časti B.

Odkazy na smernicu 92/75/EHS sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 18**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 5 písm. d), g) a h) sa uplatňujú od 31. júla 2011.

Článok 19**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 19. mája 2010

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predseda
D. LÓPEZ GARRIDO

PRÍLOHA I

ČASŤ A

**Zrušená smernica a jej neskoršie zmeny a doplnenia
(v zmysle článku 17)**

Smernica Rady 92/75/EHS
(Ú. v. ES L 297, 13.10.1992, s. 16).

Nariadenie (ES) č. 1882/2003
(Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

iba bod 32 prílohy III.

ČASŤ B

**Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva
(v zmysle článku 16)**

Smernica	Konečný termín transpozície
92/75/EHS	1. január 1994

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Smernica 92/75/EHS	Táto smernica
článok 1 ods. 1 úvodný text prvá veta	článok 1 ods. 1
článok 1 ods. 1 úvodný text druhá veta	článok 1 ods. 2
článok 1 ods. 1 prvá až siedma zarážka	—
článok 1 ods. 2	—
—	článok 1 ods. 3 písm. a) a b)
článok 1 ods. 3	článok 1 ods. 3 písm. c)
—	článok 2 písm. a) a b)
článok 1 ods. 4 prvá a druhá zarážka	článok 2 písm. g) a h)
článok 1 ods. 4 tretia zarážka	—
článok 1 ods. 4 štvrtá zarážka	článok 2 písm. c)
článok 1 ods. 4 piata zarážka	článok 2 písm. d)
—	článok 2 písm. e), f), i), j) a k)
článok 1 ods. 5	—
článok 2 ods. 1	článok 4 písm. a)
—	článok 4 písm. b), c) a d)
článok 2 ods. 2	—
článok 2 ods. 3	článok 5 písm. b)
článok 2 ods. 4	článok 5 písm. b) a c)
článok 3 ods. 1	článok 5 písm. a)
článok 3 ods. 2	článok 5 písm. e) a f)
článok 3 ods. 3	článok 5 písm. g)
článok 3 ods. 4	článok 5 písm. h)
—	článok 6 písm. a)
článok 4 písm. a)	článok 6 písm. b)
článok 4 písm. b)	článok 5 písm. d)
článok 5	článok 7
článok 6	—
článok 7 písm. a)	článok 3 ods. 1 písm. a)
článok 7 písm. b)	článok 3 ods. 1 písm. b)
článok 7 písm. c)	článok 3 ods. 1 písm. c)
—	článok 3 ods. 1 písm. d)
—	článok 3 ods. 2, 3 a 4
článok 8 ods. 1	článok 8 ods. 1
článok 8 ods. 2	článok 8 ods. 2
článok 9	—

Smernica 92/75/EHS	Táto smernica
—	článok 9
článok 10	—
—	článok 10 ods. 1, 2 a 3
článok 11	—
článok 12 písm. a)	článok 10 ods. 4 písm. a)
článok 12 písm. b)	článok 10 ods. 4 písm. b)
článok 12 písm. c)	článok 10 ods. 4 písm. c)
článok 12 písm. d)	článok 10 ods. 4 písm. d)
článok 12 písm. e)	článok 10 ods. 4 písm. e)
článok 12 písm. f)	článok 10 ods. 4 písm. f)
článok 12 písm. g)	—
—	článok 10 ods. 4 písm. g), h), i) a j)
—	články 11 až 15
článok 13	článok 17
článok 14	článok 16
—	článok 18
článok 15	článok 19
—	príloha I
—	príloha II

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2010/31/EÚ**z 19. mája 2010****o energetickej hospodárnosti budov****(prepracované znenie)**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 194 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/91/ES zo 16. decembra 2002 o energetickej hospodárnosti budov ⁽⁴⁾ bola zmenená a doplnená ⁽⁵⁾. Pri príležitosti ďalších významných zmien a doplnení je z dôvodu prehľadnosti vhodné túto smernicu prepracovať.
- (2) Efektívne, úsporné, racionálne a udržateľné využívanie energie sa vzťahuje okrem iného na ropné produkty, zemný plyn a tuhé palivá, ktoré sú základnými zdrojmi energie a zároveň aj hlavnými zdrojmi emisií oxidu uhličitého.
- (3) Budovy zodpovedajú za 40 % celkovej spotreby energie v Únii. Tento sektor narastá, čo je spojené so zvyšovaním jeho spotreby energie. Zníženie spotreby energie a využívanie energie z obnoviteľných zdrojov v sektore budov preto predstavujú dôležité opatrenia potrebné na zníženie energetickej závislosti Únie a emisií skleníkových plynov. Opatrenia prijaté na zníženie spotreby

energie v Únii by spolu so zvýšeným využívaním energie z obnoviteľných zdrojov umožnili, aby EÚ splnila Kjótsky protokol k Rámcovému dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (UNFCCC), svoj dlhodobý záväzok udržať globálne zvýšenie teploty pod 2 °C a svoj záväzok znížiť do roku 2020 celkové emisie skleníkových plynov minimálne o 20 % pod úroveň v roku 1990 a o 30 % v prípade dosiahnutia medzinárodnej dohody. Znížená spotreba energie a zvýšené využívanie energie z obnoviteľných zdrojov takisto zohrávajú dôležitú úlohu pri podpore bezpečnosti dodávok energií, technického vývoja a pri vytváraní príležitostí na rast zamestnanosti a regionálny rozvoj najmä vo vidieckych oblastiach.

- (4) Riadenie dopytu po energii je dôležitým nástrojom umožňujúcim Únii ovplyvňovať celosvetový trh s energiou, a teda bezpečnosť dodávok energie zo strednodobého a dlhodobého hľadiska.

- (5) Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2007 zdôraznila potrebu zvýšiť energetickú efektívnosť v Únii v záujme dosiahnutia cieľa znížiť spotrebu energie v Únii o 20 % do roku 2020 a vyzvala zabezpečiť dôkladnú a rýchlu implementáciu priorít ustanovených v oznámení Komisie s názvom Akčný plán pre energetickú efektívnosť: Využitie potenciálu. V tomto akčnom pláne bol určený značný potenciál na dosiahnutie nákladovo efektívnych úspor energie v sektore budov. Európsky parlament vo svojom uznesení z 31. januára 2008 vyzval na posilnenie ustanovení smernice 2002/91/ES a pri viacerých príležitostiach, naposledy v uznesení k Druhému strategickému preskúmaniu energetickej politiky z 3. februára 2009, vyzval na to, aby sa cieľ, ktorým je 20-percentné zvýšenie energetickej efektívnosti v roku 2020, stal záväzný. Ďalej v rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES z 23. apríla 2009 o úsilí členských štátov znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom splniť záväzky Spoločenstva týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020 ⁽⁶⁾ sa stanovujú záväzné vnútroštátne ciele zníženia CO₂, v súvislosti s ktorými bude energetická efektívnosť v sektore budov kľúčová, a v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie ⁽⁷⁾ sa ustanovuje podpora energetickej efektívnosti v kontexte záväzného cieľa pre energiu z obnoviteľných zdrojov, ktorej spotreba by do roku 2020 mala predstavovať 20 % z celkovej spotreby energie Únie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 277, 17.11.2009, s. 75.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 200, 25.8.2009, s. 41.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 23. apríla 2009 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku), pozícia Rady v prvom čítaní zo 14. apríla 2010 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku), pozícia Európskeho parlamentu z 18. mája 2010 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽⁵⁾ Pozri prílohu IV časť A.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16.

- (6) Na zasadnutí v marci 2007 Európska rada potvrdila záväzný cieľ, ktorým je 20-percentný podiel energie z obnoviteľných zdrojov do roku 2020, čím opätovne potvrdila záväzok Únie rozvíjať využívanie energie z obnoviteľných zdrojov v celej únii. Prostredníctvom smernice 2009/28/ES sa zavádza spoločný rámec na podporu energie z obnoviteľných zdrojov.
- (7) Je potrebné stanoviť konkrétnejšie činnosti s úmyslom dosiahnuť významný nerealizovaný potenciál pre úspory energie v budovách a znížiť veľké rozdiely medzi výsledkami členských štátov v tomto sektore.
- (8) Opatrenia na ďalšie zlepšenie energetickej hospodárnosti budov by mali brať do úvahy klimatické a miestne podmienky, ako aj vnútorné prostredie budov a efektívnosť vynaložených nákladov. Tieto opatrenia by nemali mať vplyv na ostatné požiadavky týkajúce sa budov, ako je prístupnosť, bezpečnosť a zamýšľané využitie budovy.
- (9) Energetická hospodárnosť budov by sa mala vypočítavať podľa metodiky, ktorá sa môže líšiť na vnútroštátnej a regionálnej úrovni. Zahŕňa okrem tepelno-technických vlastností aj ostatné faktory, ktoré majú čoraz dôležitejšiu úlohu, ako sú vykurovacie a klimatizačné inštalácie, uplatňovanie energie z obnoviteľných zdrojov, pasívne vykurovacie a chladiace prvky, tienenie, kvalita vnútorného vzduchu v budovách, vhodné prirodzené osvetlenie a návrh budov. Metodika výpočtu energetickej hospodárnosti budov by nemala vychádzať len z obdobia, počas ktorého je potrebné vykurovanie, ale mala by zahŕňať energetickú hospodárnosť budovy v priebehu celého roku. Táto metodika by mala zohľadňovať súčasné európske normy.
- (10) Za stanovenie minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a prvkov budov sú výlučne zodpovedné členské štáty. Tieto požiadavky by sa mali ustanoviť s cieľom dosiahnuť nákladovo optimálnu rovnováhu medzi vynaloženými investíciami a úsporami nákladmi na energiu počas životného cyklu budovy, avšak bez toho, aby bolo dotknuté právo členských štátov stanoviť minimálne požiadavky, ktoré vedú k väčšej energetickej hospodárnosti, ako sú nákladovo optimálne úrovne energetickej efektívnosti. Malo by sa prijať opatrenie umožňujúce členským štátom pravidelne hodnotiť svoje minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť budov vzhľadom na technický pokrok.
- (11) Cieľ dosiahnuť úrovne nákladovo efektívnej alebo nákladovo optimálnej energetickej efektívnosti môže za určitých okolností, napríklad vzhľadom na klimatické rozdiely, byť dôvodom na stanovenie takých nákladovo efektívnych alebo nákladovo optimálnych požiadaviek na prvky budov, ktoré prakticky obmedzujú používanie stavebných výrobkov, ktoré spĺňajú normy stanovené právnymi predpismi Únie, pod podmienkou, že tieto požiadavky nepredstavujú neopodstatnenú prekážku na trhu.
- (12) Pri stanovení požiadaviek na energetickú hospodárnosť technických systémov budov by členské štáty mali v rámci možnosti a v prípade potreby použiť harmonizované nástroje, predovšetkým skúšobné a výpočtové metódy a triedy energetickej efektívnosti vypracované v opatreniach, ktorými sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov⁽¹⁾, a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/30/EÚ z 19. mája 2010 o udávaní spotreby energie a iných zdrojov energetickej významnými výrobkami na štítkoch a štandardných informáciách o výrobkoch⁽²⁾, aby sa zaistil súlad so súvisiacimi iniciatívami a v čo najväčšej miere minimalizovala potenciálna fragmentácia trhu.
- (13) Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté články 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Preto by sa pojem „stimuly“ používaný v tejto smernici nemal vykladať tak, že predstavuje štátnu pomoc.
- (14) Komisia by mala zaviesť rámec porovnávacej metodiky na výpočet nákladovo optimálnych úrovni minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov. Členské štáty by mali použiť tento rámec na porovnanie svojich výsledkov s minimálnymi požiadavkami na energetickú hospodárnosť budov, ktoré prijali. Ak by medzi vypočítanými nákladovo optimálnymi úrovňami minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a platnými minimálnymi požiadavkami na energetickú hospodárnosť budov boli významné rozdiely, napríklad viac ako 15 %, členské štáty by mali rozdiel zdôvodniť alebo naplánovať vhodné opatrenia na jeho zníženie. Odhadovaný ekonomický životný cyklus budovy alebo prvku budovy by mali určovať členské štáty a zohľadňovať pri tom súčasné postupy definovania typických životných cyklov a skúsenosti z tejto oblasti. Výsledky tohto porovnania a údaje použité na získanie týchto výsledkov by sa mali pravidelne oznamovať Komisii. Tieto správy by mali umožniť Komisii hodnotiť pokrok členských štátov pri dosahovaní nákladovo optimálnych úrovni minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a predkladať o tomto pokroku správy.

(1) Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10.

(2) Pozri stranu 1 tohto úradného vestníka.

- (15) Budovy majú vplyv na dlhodobú spotrebu energie. Vzhľadom na dlhý cyklus obnovy existujúcich budov by preto mali nové a existujúce budovy, na ktorých sa vykonáva významná obnova, spĺňať minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť prispôbenú miestnym klimatickým podmienkam. Keďže ešte vo všeobecnosti nie je preskúmaný úplný potenciál alternatívnych systémov zásobovania energiou, malo by sa o nich uvažovať pri nových budovách, bez ohľadu na veľkosť týchto budov, podľa zásady, že najprv sa zabezpečí zníženie energetických požiadaviek na vykurovanie a chladenie na nákladovo optimálnu úroveň.
- (16) Významná obnova existujúcich budov bez ohľadu na ich veľkosť poskytuje príležitosť prijať nákladovo efektívne opatrenia na zvýšenie energetickej hospodárnosti. Z dôvodu nákladovej efektívnosti by malo byť možné obmedziť minimálne požiadavky na hospodárnosť budov na obnovené časti, ktoré sú z hľadiska energetickej hospodárnosti budovy najvýznamnejšie. Členské štáty si môžu vybrať, či významnú obnovu vymedzia v zmysle percentuálneho podielu plochy obalových konštrukcií budovy, alebo v zmysle hodnoty budovy. Ak sa členský štát rozhodne vymedziť významnú obnovu v zmysle hodnoty budovy, mohli by sa použiť také hodnoty, ako napríklad poistno-technická hodnota alebo skutočná hodnota vychádzajúca z nákladov na rekonštrukciu bez hodnoty pozemku, na ktorom sa budova nachádza.
- (17) Je potrebné prijať opatrenia na zvýšenie počtu budov, ktoré nielen spĺňajú platné minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, ale súčasne sú ešte energeticky efektívnejšie, v dôsledku čoho by sa dosiahlo zníženie spotreby energie a emisií oxidu uhličitého. Na tento účel by členské štáty mali vypracúvať národné plány zamerané na zvýšenie počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie a pravidelne tieto plány oznamovať Komisii.
- (18) Na účely podpory opatrení súvisiacich s energetickou efektívnosťou sa zavádzajú alebo prispôbujú finančné nástroje a iné opatrenia Únie. Medzi tieto finančné nástroje na úrovni Únie okrem iného patrí nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 z 5. júla 2006 o Európskom fonde regionálneho rozvoja⁽¹⁾, zmenené a doplnené s cieľom umožniť zvýšenie investícií do energetickej efektívnosti obydľí, súkromno-verejné partnerstvá v iniciatíve európskych energeticky efektívnych budov na podporu ekologických technológií a vývoja energeticky účinných systémov a materiálov v nových a obnovovaných budovách, iniciatíva Európskej komisie a Európskej investičnej banky na financovanie udržateľnej energetiky EÚ, ktorej zámerom sú okrem iného investície do energetickej efektívnosti, fond Marguerite pod záštitou EIB: Európsky fond pre energetiku, zmenu klímy a infraštruktúru na rok 2020, smernica Rady 2009/47/ES z 5. mája 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/112/ES, pokiaľ ide o znížené sadzby dane z pridanej hodnoty⁽²⁾, štrukturálne fondy a kohézne fondy nástroja Jeremie (spoločné európske zdroje pre mikropodniky až stredné podniky), finančný nástroj pre energetickú efektívnosť, rámcový program pre konkurencieschopnosť a inovácie vrátane programu Inteligentná energia – Európa II zameraného konkrétne na odstránenie prekážok na trhu, ktoré súvisia s energetickou efektívnosťou a energiou z obnoviteľných zdrojov, napríklad prostredníctvom nástroja technickej pomoci ELENA (európsky nástroj miestnej pomoci v oblasti energie), Dohovor primátorov a starostov, Program pre podnikanie a inovácie, Program na podporu politiky informačných a komunikačných technológií na rok 2010 a Siedmy rámcový program pre výskum. Na stimuláciu opatrení týkajúcich sa energetickej efektívnosti poskytuje finančné prostriedky aj Európska banka pre obnovu a rozvoj.
- (19) Finančné nástroje Únie by sa mali použiť na dosiahnutie praktického účinku cieľov tejto smernice, nemali by však nahradiť vnútroštátne opatrenia. Mali by sa predovšetkým použiť na zabezpečenie vhodných a inovačných spôsobov financovania na zrýchlenie investovania do opatrení v oblasti energetickej efektívnosti. Mohli by zohrávať dôležitú úlohu pri rozvoji národných, regionálnych a miestnych fondov, nástrojov alebo mechanizmov pre oblasť energetickej efektívnosti, ktoré ponúkajú takéto možnosti financovania vlastníkom súkromného majetku, malým a stredným podnikom a spoločnostiam poskytujúcim služby v oblasti energetickej efektívnosti.
- (20) S cieľom poskytnúť Komisii primerané informácie by členské štáty mali zostaviť zoznamy existujúcich a navrhovaných opatrení vrátane opatrení finančnej povahy, ktoré sa nevyžadujú podľa tejto smernice a ktoré podporujú cieľ tejto smernice. Medzi existujúce a navrhované opatrenia v zoznamoch členských štátoch sa môžu predovšetkým uviesť opatrenia, ktorých zámerom je zmenšiť existujúce právne prekážky a prekážky na trhu a podporiť investície a/alebo iné aktivity na zvýšenie energetickej hospodárnosti nových a existujúcich budov a tak prípadne prispieť k zníženiu energetickej chudoby. Medzi takéto opatrenia by okrem iného mohla patriť bezplatná alebo dotovaná technická pomoc a poradenstvo, priame dotácie, dotované úverové programy alebo úvery s nízkym úrokom, grantové programy a programy záruk za úvery. Verejné orgány a iné inštitúcie, ktoré poskytujú tieto opatrenia finančnej povahy, by mohli spojiť uplatňovanie takýchto opatrení s uvádzanou energetickou hospodárnosťou a odporúčaniami uvedenými v energetických certifikátoch.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 210, 31.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 116, 9.5.2009, s. 18.

- (21) V záujme obmedzenia záťaže členských štátov súvisiacej s predkladaním správ by sa malo umožniť začať správy požadované v tejto smernici do akčných plánov energetickej účinnosti (Energy Efficiency Action Plans – EEAP) uvedených v článku 14 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/32/ES z 5. apríla 2006 o energetickej účinnosti konečného využitia energie a energetických službách⁽¹⁾. Verejný sektor v každom členskom štáte by mal mať v oblasti energetickej hospodárnosti budov vedúcu úlohu a z tohto dôvodu by sa v národných plánoch mali stanovovať ambicioznejšie ciele v prípade budov, v ktorých sídlia verejné orgány.
- (22) Prípadnému kupujúcemu a nájomcovi budovy alebo jednotky budovy by mali byť v energetických certifikátoch poskytnuté správne informácie o energetickej hospodárnosti budovy, ako aj praktické rady na zlepšenie tejto hospodárnosti. Informačné kampane by mohli viesť k ďalšiemu povzbudeniu vlastníkov a nájomcov, aby zlepšovali energetickú hospodárnosť svojich budov alebo jednotiek budov. Vlastníci a nájomcovia komerčných budov by mali byť povzbudení na výmenu informácií o skutočnej spotrebe energie, aby sa zabezpečila dostupnosť všetkých údajov pre kvalifikované rozhodnutia o potrebných vylepšeniach. V energetickom certifikáte by sa takisto mali uviesť informácie o skutočnom vplyve vykurovania a chladenia na energetické potreby budovy, na jej spotrebu primárnej energie a na množstvo emisií oxidu uhličitého.
- (23) Verejné orgány by mali ísť príkladom a usilovať sa o vykonávanie odporúčaní zahrnutých v energetickom certifikáte. Členské štáty by do svojich vnútroštátnych plánov mali zahrnúť opatrenia na podporu verejných orgánov, aby tieto orgány mohli včas prijímať zlepšenia v oblasti energetickej efektívnosti a vykonávať odporúčania zahrnuté v energetickom certifikáte, hneď ako sú uskutočniteľné.
- (24) Budovy, v ktorých sídlia verejné orgány, a budovy často navštevované verejnosťou by mali byť príkladom zohľadňovania environmentálnych a energetických prístupov, a tieto budovy by preto mali pravidelne podliehať energetickej certifikácii. Šírenie informácií o energetickej hospodárnosti na verejnosti by sa malo zlepšiť tým, že sa jasne vystavia energetické certifikáty najmä v budovách určitej veľkosti, v ktorých sídlia verejné orgány alebo ktoré často navštevuje verejnosť, ako napríklad obchody a obchodné centrá, obchodné domy, reštaurácie, divadlá, banky a hotely.
- (25) V posledných rokoch sa zvýšil počet klimatizačných systémov v európskych krajinách. Toto vytvára výrazné problémy v odberových špičkách, zvyšujúc náklady na elektrickú energiu a narušujúc energetickú rovnováhu. Uprednostňovať by sa mali stratégie, ktoré vedú k zlepšeniu tepelno-technických vlastností budov v letnom období. Pozornosť by sa preto mala sústrediť na opatrenia, ktoré zabráňujú prehrievaniu, ako je napríklad zatienenie a dostatočná tepelná kapacita stavebných konštrukcií budovy a ďalší rozvoj a používanie techník pasívneho chladenia, v prvom rade tých, ktoré zlepšujú podmienky vnútorného prostredia v budove a mikroklimu okolo budov.
- (26) Pravidelná údržba a kontrola vykurovacích a klimatizačných systémov kvalifikovanými pracovníkmi prispieva k zachovaniu ich správneho nastavenia v súlade so špecifikáciou výroby, a týmto spôsobom zabezpečuje optimálnu hospodárnosť z hľadiska životného prostredia, bezpečnosti a energie. Nezávislé hodnotenie celého vykurovacieho a klimatizačného systému by sa malo vykonávať v pravidelných intervaloch počas jeho životného cyklu, a to najmä pred jeho nahradením alebo modernizáciou. Členské štáty by sa mali usilovať o kombináciu kontrol a energetickej certifikácie v čo najväčšej miere s cieľom minimalizovať administratívne zaťaženie vlastníkov budov a nájomcov.
- (27) Spoločný prístup k certifikácii energetickej hospodárnosti budov a ku kontrolám vykurovacích a klimatizačných systémov vykonávaným kvalifikovanými a/alebo akreditovanými odborníkmi, ktorých nezávislosť sa má zaručiť na základe objektívnych kritérií, prispeje k vytvoreniu rovnakých podmienok, pokiaľ ide o snahy členských štátov týkajúce sa úspory energie v sektore budov, a zavedie transparentnosť pre prípadných vlastníkov alebo užívateľov s ohľadom na energetickú hospodárnosť na trhu s nehnuteľnosťami v Únii. V záujme zabezpečenia kvality energetických certifikátov a kontrol vykurovacích a klimatizačných systémov v celej Únii by sa mal v každom členskom štáte zaviesť nezávislý kontrolný mechanizmus.
- (28) V prípade plánovania, rozvoja programov na poskytovanie informácií, odbornej prípravy a zvyšovania povedomia a vykonania smernice na národnej a regionálnej úrovni by sa malo v súvislosti s uvedenými otázkami konzultovať s miestnymi a regionálnymi orgánmi a zapojiť ich do uvedených činností, ak a keď je to vzhľadom na platné vnútroštátne právne predpisy potrebné, keďže z hľadiska úspešného vykonania tejto smernice sú tieto orgány rozhodujúce. Tieto konzultácie môžu tiež slúžiť ako podpora pri poskytovaní usmernení miestnym projektantom a stavebným inšpektorom na účely plnenia potrebných úloh. Členské štáty by ďalej mali umožniť architektom a projektantom, aby riadne zvážili optimálnu kombináciu zlepšenia energetickej efektívnosti, využívania energie z obnoviteľných zdrojov a použitia centralizovaného zásobovania teplom a chladom pri projektovaní, navrhovaní, výstavbe a obnove priemyselných oblastí alebo oblastí na bývanie, a mali by ich na to nabádať.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (29) Inštalatéri a stavbári majú rozhodujúcu úlohu pri úspešnom vykonaní tejto smernice. Primeraný počet inštalatérov a stavbárov by mal prostredníctvom odbornej prípravy a iných opatrení nadobudnúť primeranú úroveň spôsobilosti na inštaláciu a integráciu požadovanej energetickej účinnej technológie a technológie využívajúcej energiu z obnoviteľných zdrojov.
- (30) S ohľadom na vzájomné uznávanie profesijných odborníkov, ktorých sa týka táto smernica, by členské štáty mali zohľadňovať smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií⁽¹⁾ a Komisia by v rámci programu Inteligentná energia – Európa mala pokračovať v práci na usmerneniach a odporúčaní pre normy odbornej prípravy týchto profesijných odborníkov.
- (31) V záujme zvýšenia transparentnosti energetickej hospodárnosti na trhu Únie s nebytovými nehnuteľnosťami by sa mali stanoviť jednotné podmienky pre dobrovoľný spoločný systém certifikácie energetickej hospodárnosti nebytových budov. V súlade s článkom 291 ZFEÚ sa pravidlá a všeobecné zásady kontrolného mechanizmu, ktorým členské štáty uskutočňujú kontrolu nad vykonávaním vykonávacích právomocí Komisie, vopred upravujú nariadením prijatým prostredníctvom riadneho legislatívneho postupu. Až do prijatia tohto nového nariadenia sa naďalej uplatňuje rozhodnutie Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu⁽²⁾, s výnimkou regulačného postupu s kontrolou, ktorý sa neuplatňuje.
- (32) Komisia by mala byť splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ s cieľom prispôbovať určité časti všeobecného rámca ustanoveného v prílohe I technickému pokroku a zavádzať metodický rámec na výpočet nákladovo optimálnych úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočnila náležité konzultácie aj na expertnej úrovni.
- (33) Keďže cieľ tejto smernice, a to zvýšiť energetickú hospodárnosť budov, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov z dôvodu zložitosti sektora budov a neschopnosti vnútroštátnych trhov s nehnuteľnosťami primerane riešiť otázku energetickej efektívnosti a z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (34) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní so smernicou 2002/91/ES. Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z uvedenej smernice.
- (35) Táto smernica by sa mala uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu smernice stanovených v smernici 2002/91/ES do vnútroštátneho práva a na ich uplatňovanie.
- (36) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva⁽³⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby vo vlastnom záujme a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a transpozíčnými opatreniami,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

1. Táto smernica podporuje zlepšovanie energetickej hospodárnosti budov v Únii, berúc do úvahy vonkajšie klimatické a miestne podmienky, ako aj požiadavky na vnútorné prostredie a nákladovú efektívnosť.
2. Táto smernica stanovuje požiadavky v súvislosti:
  - a) so spoločným všeobecným rámcom pre metodiku výpočtu integrovanej energetickej hospodárnosti budov a jednotiek budov;
  - b) s uplatňovaním minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť nových budov a nových jednotiek budov;
  - c) s uplatňovaním minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť:
    - i) existujúcich budov, jednotiek budov a prvkov budov, ktoré sa významne obnovujú;
    - ii) prvkov budov, ktoré sú súčasťou obalových konštrukcií budov a ktoré významne ovplyvňujú energetickú hospodárnosť obalových konštrukcií budov, keď sa obnovia alebo nahradia;
    - iii) technických systémov budov, vždy keď sa zabudujú alebo nahrádzajú, alebo modernizujú;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

- d) s národnými plánmi na zvyšovanie počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie;
- e) s energetickou certifikáciou budov alebo jednotiek budov;
- f) s pravidelnou kontrolou vykurovacích a klimatizačných systémov v budovách;
- g) s nezávislými systémami kontroly energetických certifikátov a správ z kontroly.

3. Požiadavky ustanovené v tejto smernici sú minimálne požiadavky a nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo prijať prísnejšie opatrenia. Tieto opatrenia musia byť zlučiteľné so Zmluvou o fungovaní Európskej únie. Oznamujú sa Komisii.

Článok 2

Vymedzenia pojmov

Na účel tejto smernice platia tieto vymedzenia pojmov:

1. „budova“ znamená zastrešenú stavbu so stenami, v ktorej sa používa energia na úpravu vnútorného prostredia;
  2. „budova s takmer nulovou spotrebou energie“ znamená budovu s veľmi vysokou energetickou hospodárnosťou určenou v súlade s prílohou I. Požadované takmer nulové alebo veľmi malé množstvo energie by sa malo vo významnej miere pokryť energiou z obnoviteľných zdrojov vrátane energie z obnoviteľných zdrojov vyrobenej priamo na mieste alebo v blízkosti;
  3. „technický systém budovy“ znamená technické zariadenia budovy alebo jednotky budovy na vykurovanie, chladenie, vetranie, prípravu teplej vody, osvetlenie alebo na ich kombináciu;
  4. „energetická hospodárnosť budovy“ znamená vypočítané alebo namerané množstvo energie potrebnej na uspokojenie dopytu po energii súvisiaceho s bežným používaním budovy, ktoré zahŕňa okrem iného energiu použitú na vykurovanie, chladenie, vetranie, prípravu teplej vody a osvetlenie;
  5. „primárna energia“ znamená energiu z obnoviteľných a neobnoviteľných zdrojov, ktorá neprešla procesom konverzie ani transformácie;
  6. „energia z obnoviteľných zdrojov“ znamená energiu z obnoviteľných nefosílnych zdrojov, konkrétne to je veterná, solárna, aerotermálna, geotermálna, hydrotermálna energia a energia oceánov, vodná energia, biomasa, skládkový plyn, plyn z čistiarní odpadových vôd a bioplyny;
  7. „obalové konštrukcie budovy“ znamenajú integrované prvky budovy, ktoré oddeľujú jej vnútro od vonkajšieho prostredia;
  8. „jednotka budovy“ znamená časť, poschodie alebo byt v budove, ktoré sú navrhnuté alebo upravené na samostatné používanie;
  9. „prvok budovy“ znamená technický systém budovy alebo konštrukčnú časť obalových konštrukcií budovy;
  10. „významná obnova“ znamená obnovu budovy v prípade, ak
    - a) celkové náklady na obnovu v súvislosti s obalovými konštrukciami budovy alebo technickými systémami budovy presahujú 25 % hodnoty budovy, nezahŕňajúc hodnotu pozemku, na ktorom sa budova nachádza, alebo
    - b) sa obnovuje viac ako 25 % plochy obalových konštrukcií budovy.
- Členské štáty si môžu zvoliť, či uplatnia možnosť a) alebo b);
11. „európska norma“ znamená normu prijatú Európskym výborom pre normalizáciu, Európskym výborom pre normalizáciu v oblasti elektrotechniky alebo Európskym inštitútom pre telekomunikačné normy a sprístupnenú verejnosti;
  12. „energetický certifikát“ znamená certifikát uznávaný členským štátom alebo ním určenou právnickou osobou, ktorý uvádza energetickú hospodárnosť budovy alebo jednotky budovy vypočítanú podľa metodiky prijatej v súlade s článkom 3;
  13. „kogenerácia“ znamená súčasne prebiehajúcu výrobu tepelnej energie a elektrickej a/alebo mechanickej energie v jednom procese;
  14. „nákladovo optimálna úroveň“ znamená úroveň energetickej hospodárnosti, ktorá vedie k najnižším nákladom počas odhadovaného ekonomického životného cyklu, pričom:
    - a) najnižšie náklady sa stanovujú s ohľadom na investičné náklady súvisiace s energiou, prípadné náklady na údržbu a prevádzku (vrátane nákladov na energiu, úspor, kategórie dotknutej budovy, príjmov z vyrobenej energie) a prípadné náklady na likvidáciu a

- b) odhadovaný ekonomický životný cyklus určuje každý členský štát. Predstavuje zvyšný odhadovaný ekonomický životný cyklus budovy, ak sú požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené pre budovu ako celok, alebo odhadovaný ekonomický životný cyklus prvkov budovy, ak sú požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené pre prvky budov.

Nákladovo optimálna úroveň sa nachádza v rozsahu úrovni hospodárnosti, v ktorej je analýza nákladov a výnosov, vypočítaná pre odhadovaný ekonomický životný cyklus, pozitívna;

15. „klimatizačný systém“ znamená kombináciu prvkov potrebných na zabezpečenie spôsobu úpravy vnútorného vzduchu, v rámci ktorej sa teplota reguluje alebo sa môže znížiť;
16. „kotel“ znamená kombináciu telesa kotla a horáka navrhnutú na prenos tepla uvoľneného zo spaľovania do kvapaliny;
17. „účinný menovitý výkon“ znamená maximálny tepelný výkon vyjadrený v kW, stanovený a zaručený výrobcom ako výkon, ktorý sa dosiahne počas nepretržitej prevádzky pri dodržiavaní efektívnej účinnosti uvedenej výrobcom;
18. „tepelné čerpadlo“ znamená prístroj alebo zariadenie, ktoré prenáša teplo z prírodného okolitého prostredia, ako napríklad vzduchu, vody alebo pôdy, do budov alebo na priemyselné využitie obrátením prirodzeného toku tepla tak, že prúdi od nižšej teploty k vyššej. Reverzibilné tepelné čerpadlá môžu prenášať teplo z budov do prírodného okolitého prostredia;
19. „centralizované zásobovanie teplom“ alebo „centralizované zásobovanie chladom“ znamená distribúciu tepelnej energie vo forme pary, horúcej vody alebo chladených kvapalín z centrálného zdroja výroby prostredníctvom siete k viacerým budovám alebo lokalitám, a to pre potreby vykurovania alebo chladenia budov alebo procesov.

Článok 3

Prijatie metodiky výpočtu energetickej hospodárnosti budov

Členské štáty uplatnia metodiku výpočtu energetickej hospodárnosti budov v súlade so spoločným všeobecným rámcom stanoveným v prílohe I.

Táto metodika sa prijíma na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni.

Článok 4

Stanovenie minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na stanovenie minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť pre budovy alebo jednotky budov s cieľom dosiahnuť nákladovo optimálne úrovne. Energetická hospodárnosť sa vypočíta podľa metodiky uvedenej v článku 3. Nákladovo optimálne úrovne sa vypočítajú v súlade s rámcom porovnávacej metodiky uvedeným v článku 5, keď sa tento rámec zavedie.

Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa pre prvky budov, ktoré sú súčasťou obalových konštrukcií budovy a významne ovplyvňujú energetickú hospodárnosť obalových konštrukcií budovy, keď sa nahrádzajú alebo obnovujú, stanovili minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť s cieľom dosiahnuť nákladovo optimálne úrovne.

Pri stanovovaní požiadaviek členské štáty môžu rozlišovať medzi novými a existujúcimi budovami a medzi rôznymi kategóriami budov.

Tieto požiadavky majú brať do úvahy všeobecné podmienky vnútorného prostredia, aby sa vylúčili možné negatívne účinky, ako napríklad neprimerané vetranie, ako aj miestne podmienky, navrhovaná funkcia a vek budovy.

Členský štát nie je povinný stanoviť minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, ktoré nie sú počas odhadovaného ekonomického životného cyklu nákladovo efektívne.

Minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť sa prehodnocujú v pravidelných intervaloch, ktoré by nemali byť dlhšie než päť rokov, a podľa potreby sa aktualizujú, aby odrážali technický pokrok v sektore budov.

2. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že nestanovia ani neuplatnia požiadavky uvedené v odseku 1 pre tieto kategórie budov:

- a) budovy úradne chránené ako súčasť označeného prostredia alebo pre ich osobitnú architektonickú alebo historickú hodnotu, pokiaľ by dodržiavanie určitých minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť neprijateľne zmenilo ich charakter alebo vzhľad;
- b) budovy používané ako miesta na bohoslužby a na náboženské podujatia;

- c) dočasné budovy s dĺžkou používania dva roky alebo menej, priemyselné stavby, dielne a nebytové poľnohospodárske budovy s nízkou spotrebou energie a nebytové poľnohospodárske budovy, ktoré používa sektor zahrnutý do vnútroštátnej sektorovej dohody o energetickej hospodárnosti;
- d) budovy na bývanie, ktoré sa využívajú alebo ktorých plánované využívanie je kratšie ako štyri mesiace ročne, alebo sa počas roka používajú obmedzene s očakávanou spotrebou energie nižšou ako 25 % spotreby pri celoročnom využívaní;
- e) samostatne stojace budovy s celkovou úžitkovou plochou menšou než 50 m².

Článok 5

Výpočet nákladovo optimálnych úrovni minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť

1. V súlade s článkami 23, 24 a 25 Komisia prostredníctvom delegovaných aktov ustanoví do 30. júna 2011 rámec porovnávacej metodiky na výpočet nákladovo optimálnych úrovni minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a prvkov budovy.

Rámec porovnávacej metodiky sa ustanoví v súlade s prílohou III a rozlišuje sa v ňom medzi novými a existujúcimi budovami a medzi rôznymi kategóriami budov.

2. Členské štáty vypočítavajú nákladovo optimálne úrovne minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť pomocou rámca porovnávacej metodiky ustanoveného v súlade s odsekom 1 a príslušných parametrov, akými sú napríklad klimatické podmienky a praktická dostupnosť energetickej infraštruktúry, a porovnávajú výsledky tohto výpočtu s platnými minimálnymi požiadavkami na energetickú hospodárnosť.

Členské štáty oznamujú Komisii všetky vstupné údaje a odhady použité na tento výpočet, ako aj všetky výsledky výpočtu. Správa môže byť zahrnutá do akčných plánov energetickej účinnosti uvedených v článku 14 ods. 2 smernice 2006/32/ES. Členské štáty predkladajú tieto správy Komisii v pravidelných intervaloch, ktoré nesmú prekročiť päť rokov. Prvá správa sa predloží najneskôr do 30. júna 2012.

3. Ak výsledky porovnania vykonaného v súlade s odsekom 2 preukážu, že platné minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť sú podstatne menej energeticky hospodárne ako nákladovo optimálne úrovne minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť, dotknutý členský štát písomne odôvodní Komisii rozdiel v správe uvedenej v odseku 2 spolu s plánom naznačujúcim v rozsahu, v akom rozdiel nemôže byť odôvodnený, vhodné kroky na podstatné zníženie rozdielu do nasledujúceho preskúmania požiadaviek energetickej hospodárnosti, ako je uvedené v článku 4 ods. 1.

4. Komisia uverejňuje správu o pokroku členských štátov pri dosahovaní nákladovo optimálnych úrovni minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť.

Článok 6

Nové budovy

1. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby nové budovy spĺňali minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť ustanovené v súlade s článkom 4.

Pre nové budovy členské štáty pred začiatkom výstavby zabezpečia, aby sa v prípade dostupnosti zvažila a zohľadnila technická, environmentálna a hospodárska realizovateľnosť vysokoúčinných alternatívnych systémov, ako napríklad:

- a) decentralizovaných systémov dodávky energie využívajúcich energiu z obnoviteľných zdrojov;
- b) kogenerácií;
- c) blokového vykurovania alebo centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom, najmä ak sa pri ňom v úplnej miere alebo sčasti využíva energia z obnoviteľných zdrojov;
- d) tepelných čerpadiel.

2. Členské štáty zabezpečia zdokumentovanie analýzy alternatívnych systémov uvedených v odseku 1 a jej dostupnosť na účely overenia.

3. Analýza alternatívnych systémov sa môže vykonávať pre jednotlivé budovy alebo skupiny podobných budov, alebo pre spoločné typológie budov v rovnakej oblasti. Pokiaľ ide o systémy spoločného vykurovania a chladenia, analýza sa môže vykonávať pre všetky budovy napojené na daný systém v rovnakej oblasti.

Článok 7

Existujúce budovy

Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby sa energetická hospodárnosť významne obnovovaných budov alebo ich obnovovaných častí zlepšila tak, aby spĺňala minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené v súlade s článkom 4, pokiaľ sa to dá technicky, funkčne a ekonomicky realizovať.

Tieto požiadavky sa vzťahujú na obnovované budovy alebo jednotku budovy ako celku. Dodatočne alebo alternatívne sa požiadavky môžu uplatniť na obnovované prvky budovy.

Členské štáty okrem toho prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby v prípade prvku budovy, ktorý je súčasťou obalových konštrukcií budovy a významne ovplyvňuje energetickú hospodárnosť obalových konštrukcií budovy, keď sa obnoví alebo nahradí, spĺňala energetická hospodárnosť prvku budovy minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, pokiaľ sa to dá technicky, funkčne a ekonomicky zrealizovať.

Členské štáty ustanovia tieto minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť v súlade s článkom 4.

Členské štáty nabádajú na to, aby sa v súvislosti s významne obnovovanými budovami zvažovali a zohľadňovali vysokoúčinné alternatívne systémy uvedené v článku 6 ods. 1, pokiaľ sa to dá technicky, funkčne a ekonomicky zrealizovať.

Článok 8

Technické systémy budov

1. Na účely optimalizácie využívania energie technickými systémami budov členské štáty ustanovujú požiadavky na celkovú energetickú hospodárnosť, správnu inštaláciu a primerané dimenzovanie, nastavenie a reguláciu technických systémov budov, ktoré sú inštalované v existujúcich budovách. Členské štáty môžu tieto požiadavky na systémy uplatniť aj na nové budovy.

Požiadavky na systémy sa ustanovujú pre nové, nahradené a modernizované technické systémy budov a uplatňujú sa, pokiaľ sú technicky, funkčne a ekonomicky realizovateľné.

Požiadavky na systémy sa týkajú prinajmenšom:

- a) vykurovacích systémov;
- b) systémov na prípravu teplej vody;
- c) klimatizačných systémov;
- d) veľkých systémov vetrania;

alebo kombinácie takýchto systémov.

2. Pri stavbe novej budovy alebo významnej obnove budovy členské štáty podporia zavedenie inteligentných meracích systémov a zároveň zabezpečujú, aby táto podpora bola v súlade s bodom 2 prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou⁽¹⁾. Členské štáty môžu ďalej vo vhodných prípadoch nabádať na inštaláciu systémov aktívneho riadenia, ako napríklad automatizovaných

riadiacich, regulačných a monitorovacích systémov, ktorých účelom je úspora energie.

Článok 9

Budovy s takmer nulovou spotrebou energie

1. Členské štáty zabezpečia, aby:

- a) od 31. decembra 2020 všetky nové budovy boli budovami s takmer nulovou spotrebou energie a
- b) po 31. decembri 2018 boli nové budovy, v ktorých sídli a ktoré vlastní verejné orgány, budovami s takmer nulovou spotrebou energie.

Členské štáty vypracúvajú národné plány zamerané na zvyšovanie počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie. Tieto národné plány môžu zahŕňať ciele rozlíšené podľa kategórií budov.

2. Podľa vzorového príkladu verejného sektora členské štáty ďalej vypracujú programy a prijímajú také opatrenia, ako napríklad ciele, aby podporili transformáciu obnovovaných budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie, o čom informujú Komisiu v rámci svojich národných plánov uvedených v odseku 1.

3. Národný plán zahŕňa okrem iného tieto prvky:

- a) podrobné uplatňovanie vymedzenia budov s takmer nulovou spotrebou energie v praxi členskými štátmi, ktoré odráža ich národné, regionálne alebo miestne podmienky, vrátane číselného ukazovateľa využitia primárnej energie vyjadreného v kWh/m² za rok. Faktory týkajúce sa primárnej energie, použité na určenie využitia primárnej energie, môžu vychádzať z národných alebo regionálnych ročných priemerných hodnôt a môžu zohľadňovať príslušné európske normy;
- b) priebežné ciele na rok 2015 na zlepšenie energetickej hospodárnosti nových budov s cieľom pripraviť vykonanie odseku 1;
- c) informácie o politikách a finančných alebo iných opatreniach prijatých v kontexte odsekov 1 a 2 na účely podpory budov s takmer nulovou spotrebou energie vrátane podrobností o národných požiadavkách a opatreniach týkajúcich sa využívania energie z obnoviteľných zdrojov v nových budovách a existujúcich budovách, ktoré sú vo fáze významnej obnovy, v kontexte článku 13 ods. 4 smernice 2009/28/ES a článkov 6 a 7 tejto smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55.

4. Komisia zhodnotí národné plány uvedené v odseku 1, a to najmä primeranosť opatrení, ktoré plánujú členské štáty, vo vzťahu k cieľom tejto smernice. Komisia môže požiadať o ďalšie špecifické informácie, ktoré sa týkajú požiadaviek stanovených v odsekoch 1, 2 a 3, pričom zohľadní zásadu subsidiarity. Dotknutý členský štát v takom prípade predloží požadované informácie alebo navrhne zmeny a doplnenia do deviatich mesiacov od dátumu žiadosti Komisie. Komisia môže po ich zhodnotení vydať odporúčanie.

5. Do 31. decembra 2012 a následne každé tri roky Komisia uverejňuje správu o pokroku členských štátov dosiahnutom pri zvyšovaní počtu budov s takmer nulovou spotrebou energie. Komisia na základe tejto správy vypracúva akčný plán a v prípade potreby navrhuje opatrenia určené na zvyšovanie počtu týchto budov a podporuje najlepšie postupy týkajúce sa nákladovo efektívnej transformácie existujúcich budov na budovy s takmer nulovou spotrebou energie.

6. Členské štáty sa môžu rozhodnúť neuplatňovať požiadavky stanovené v odseku 1 písm. a) a b) v špecifických a opodstatnených prípadoch, v ktorých je analýza nákladov a výnosov počas ekonomického životného cyklu daných budov negatívna. Členské štáty informujú Komisiu o zásadách príslušných právnych režimov.

Článok 10

Finančné stimuly a prekážky na trhu

1. Vzhľadom na dôležitosť poskytovania primeraného financovania a iných nástrojov na urýchlenie zvyšovania energetickej hospodárnosti budov a na prechod k budovám s takmer nulovou spotrebou energie členské štáty prijímajú primerané kroky na zváženie najrelevantnejších nástrojov vzhľadom na svoju vnútroštátnu situáciu.

2. Členské štáty vypracujú do 30. júna 2011 zoznam existujúcich a v prípade vhodnosti navrhovaných opatrení a nástrojov, ktoré podporujú ciele tejto smernice, vrátane opatrení a nástrojov finančnej povahy odlišných od tých, ktoré sa požadujú touto smernicou.

Členské štáty aktualizujú tento zoznam každé tri roky. Členské štáty oznámia tieto zoznamy Komisii, čo môžu urobiť tak, že ich zahrnú do akčných plánov energetickej účinnosti uvedených v článku 14 ods. 2 smernice 2006/32/ES.

3. Komisia preskúma účinnosť v zozname uvedených existujúcich a navrhovaných opatrení uvedených v odseku 2, ako aj príslušných nástrojov Únie pri podpore vykonávania tejto smernice. Na základe tohto skúmania a po riadnom zohľadnení zásady subsidiarity môže Komisia poskytnúť poradenstvo alebo odporúčania, pokiaľ ide o špecifické národné systémy a koordináciu s finančnými inštitúciami Únie a medzinárodnými finančnými inštitúciami. Komisia môže

zahrnúť svoje skúmanie a možné poradenstvo alebo odporúčania do svojej správy o národných plánoch energetickej účinnosti uvedenej v článku 14 ods. 5 smernice 2006/32/ES.

4. Vo vhodných prípadoch Komisia na požiadanie pomáha členským štátom zriaďovať národné alebo regionálne programy finančnej podpory s cieľom zvýšiť energetickú efektívnosť budov, najmä existujúcich budov, tým, že podporuje výmenu najlepších postupov medzi zodpovednými národnými a regionálnymi inštitúciami alebo orgánmi.

5. Aby sa zlepšilo financovanie určené na podporu vykonávania tejto smernice a pri riadnom zohľadňovaní zásady subsidiarity Komisia predloží podľa možnosti do roku 2011 analýzu, ktorá sa týka najmä:

- a) efektívnosti, vhodnosti úrovne a skutočne použitých súm štrukturálnych fondov a rámcových programov, ktoré sa použili na zvyšovanie energetickej efektívnosti budov, osobitne v rezidenčnom sektore;
- b) efektívnosti používania finančných prostriedkov z EIB a iných verejných finančných inštitúcií;
- c) koordinácie financovania Únie a národného financovania s inými formami podpory, ktorá môže fungovať ako páka na stimulovanie investícií do energetickej efektívnosti, a primeranosti týchto finančných prostriedkov na dosiahnutie cieľov Únie.

Na základe tejto analýzy a v súlade s viacročným finančným rámcom môže Komisia následne predložiť Európskemu parlamentu a Rade, ak to považuje za vhodné, návrhy týkajúce sa nástrojov Únie.

6. Pri poskytovaní stimulov na výstavbu alebo významnú obnovu budov členské štáty zohľadnia nákladovo optimálne úrovne energetickej hospodárnosti.

7. Ustanovenia tejto smernice nebránia členským štátom poskytovať na nové budovy, obnovy budov alebo prvky budovy stimuly, ktoré prekračujú nákladovo optimálne úrovne.

Článok 11

Energetické certifikáty

1. Členské štáty ustanovujú potrebné opatrenia na zavedenie systému certifikácie energetickej hospodárnosti budov. Energetický certifikát obsahuje hodnoty energetickej hospodárnosti budovy a referenčné hodnoty, ako sú minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť, aby sa umožnilo vlastníkom alebo nájomcom budovy alebo jednotky budovy porovnať a posúdiť jej energetickú hospodárnosť.

Energetický certifikát môže zahŕňať dodatočné informácie, ako je ročná spotreba energie pre neobytné budovy a percentuálny podiel energie z obnoviteľných zdrojov na celkovej spotrebe energie.

2. Energetický certifikát zahŕňa odporúčania pre nákladovo optimálne alebo nákladovo efektívne zlepšenie energetickej hospodárnosti budovy alebo jednotky budovy, ibaže by neexistoval rozumný potenciál pre takéto zlepšenie v porovnaní s požiadavkami na hospodárnosť, ktoré sú v platnosti.

Odporúčania zahrnuté do energetického certifikátu sa vzťahujú na:

a) opatrenia vykonávané v súvislosti s významnou obnovou obalových konštrukcií budovy alebo technického systému (technických systémov) budovy a

b) opatrenia vykonávané v prípade jednotlivých prvkov budovy nezávisle od významnej obnovy obalových konštrukcií budovy alebo technického systému (technických systémov) budovy.

3. Odporúčania zahrnuté do energetického certifikátu musia byť pre konkrétnu budovu technicky uskutočniteľné a môžu poskytovať odhad pre rozsah obdobia návratnosti alebo náklady a prínosy počas jej ekonomického životného cyklu.

4. V energetickom certifikáte sa uvádza miesto, kde môže vlastník alebo nájomca získať podrobnejšie informácie vrátane informácií o nákladovej efektívnosti odporúčaní uvedených v energetickom certifikáte. Hodnotenie nákladovej efektívnosti vychádza zo súboru štandardných podmienok, ktoré sa týkajú napríklad posudzovania úspor energie a príslušných cien energií, a z predbežného odhadu nákladov. Okrem toho sú v ňom zahrnuté informácie o krokoch, ktoré sa majú vykonať na implementáciu odporúčaní. Vlastníkovi alebo nájomcovi sa môžu poskytnúť aj ďalšie informácie o súvisiacich témach, ako sú napr. energetické audity alebo stimuly finančnej alebo inej povahy a možnosti financovania.

5. S výhradou vnútroštátnych pravidiel členské štáty nabádajú verejné orgány, aby zohľadňovali vedúcu úlohu, ktorú by mali zohrávať v oblasti energetickej hospodárnosti budov, okrem iného zohľadňovaním odporúčaní zahrnutých do energetického certifikátu vydaného pre budovy, ktoré vlastní v čase jeho platnosti.

6. Certifikácia jednotiek budovy môže byť založená na:

a) spoločnej certifikácii celej budovy alebo

b) hodnotení inej reprezentatívnej jednotky budovy s rovnakými energeticky relevantnými vlastnosťami v tej istej budove.

7. Certifikácia rodinných domov môže vychádzať z hodnotenia inej reprezentatívnej budovy s podobnou architektúrou a veľkosťou a s podobnou skutočnou kvalitou energetickej hospodárnosti v prípade, ak túto podobnosť môže zaručiť odborník vydávajúci energetický certifikát.

8. Energetický certifikát nesmie platiť viac ako 10 rokov.

9. Komisia po porade s príslušnými sektormi prijme do roku 2011 dobrovoľný spoločný certifikačný systém Európskej únie pre energetickú hospodárnosť nebytových budov. Toto opatrenie sa prijme v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 26 ods. 2. Členské štáty sa nabádajú, aby uznali alebo používali tento systém alebo jeho časť a prispôsobili si ho svojim vnútroštátnym podmienkam.

Článok 12

Vydávanie energetických certifikátov

1. Členské štáty zabezpečia vydanie energetického certifikátu pre:

a) budovy alebo jednotky budovy, ktoré sa stavajú, predávajú alebo prenajímajú novému nájomcovi, a

b) budovy, kde viac ako 500 m² celkovej úžitkovej plochy užíva verejný orgán a verejnosť ich často navštevuje. 9. júla 2015 sa táto prahová hodnota 500 m² zníži na 250 m².

Požiadavka na vydanie energetického certifikátu sa neuplatňuje, keď je pre príslušnú budovu alebo jednotku budovy k dispozícii platný certifikát vydaný v súlade so smernicou 2002/91/ES alebo touto smernicou.

2. Členské štáty vyžadujú, aby sa pri výstavbe, predaji alebo prenájme budovy alebo jednotky budovy ukázal prípadnému novému nájomcovi alebo kupcovi energetický certifikát alebo jeho kópia a aby sa odovzdal kupcovi alebo novému nájomcovi.

3. Ak sa budova predáva alebo prenajíma pred výstavbou, členské štáty môžu od predávajúceho požadovať, aby ako výnimku z odsekov 1 a 2 poskytol odhad jej budúcej energetickej hospodárnosti; v tomto prípade sa energetický certifikát vydá najneskôr pri ukončení výstavby budovy.

4. Členské štáty vyžadujú, že keď sa ponúkajú na predaj alebo prenájom:

- budovy, ktoré majú energetický certifikát,
- jednotky budovy v budove, ktorá má energetický certifikát, a
- jednotky budov, ktoré majú energetický certifikát,

musí sa v reklamách v komerčných médiách uvádzať ukazovateľ energetickej hospodárnosti z energetického certifikátu budovy, resp. jednotky budovy.

5. Ustanovenia tohto článku sa vykonávajú v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi pravidlami o spoločnom vlastníctve alebo spoločnom majetku.

6. Členské štáty môžu vyňať kategórie budov uvedené v článku 4 ods. 2 z uplatňovania odsekov 1, 2, 4 a 5 tohto článku.

7. O prípadných účinkoch energetického certifikátu v zmysle právneho konania sa rozhodne v súlade s vnútroštátnymi pravidlami.

Článok 13

Vystavenie energetických certifikátov

1. Členské štáty prijímajú opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa energetický certifikát vystavil na nápadnom, pre verejnosť jasne viditeľnom mieste v prípade, ak v budove, pre ktorú sa vydal energetický certifikát v súlade s článkom 12 ods. 1, celkovú úžitkovú plochu nad 500 m² využívajú verejné orgány a verejnosť ju často navštevuje.

Dňa 9. júla 2015 sa táto prahová hodnota 500 m² zníži na 250 m².

2. Členské štáty vyžadujú, aby sa energetický certifikát vystavil na nápadnom, pre verejnosť jasne viditeľnom mieste v prípade, ak v budove, pre ktorú bol vydaný energetický certifikát v súlade s článkom 12 ods. 1, verejnosť často navštevuje celkovú úžitkovú plochu nad 500 m².

3. Ustanovenia tohto článku nezahŕňajú povinnosť vystavovať odporúčania zahrnuté do energetického certifikátu.

Článok 14

Kontrola vykurovacích systémov

1. Členské štáty stanovia opatrenia potrebné na ustanovenie pravidelnej kontroly prístupných častí systémov používaných na vykurovanie budov, ako sú zariadenia na výrobu tepla, systémy riadenia a regulácie a obehové čerpadlá s kotlami s účinným menovitým výkonom na účely priestorového vykurovania vyšším ako 20 kW. Kontrola zahŕňa posúdenie účinnosti kotla a veľkosti jeho výkonu v porovnaní s požiadavkami budovy na vykurovanie. Posudzovanie veľkosti kotla sa nemusí opakovať, pokiaľ medzičasom nedošlo k zmenám vo vykurovacom systéme alebo v požiadavkách na vykurovanie budovy.

Členské štáty môžu znížiť interval týchto kontrol alebo prípadne ich zjednodušiť, ak je prítomný systém elektronického monitorovania, riadenia a regulácie.

2. Členské štáty môžu stanoviť rôzny interval kontrol v závislosti od typu vykurovacieho systému a od jeho účinného menovitého výkonu, pričom zohľadňujú náklady na kontrolu vykurovacieho systému a odhadované úspory nákladov na energiu, ktoré môžu vzniknúť na základe kontroly.

3. Vykurovacie systémy s kotlami s účinným menovitým výkonom vyšším než 100 kW sa kontrolujú najmenej každé dva roky.

Pre plynové kotly sa toto obdobie môže predĺžiť na štyri roky.

4. Ako alternatívu odsekov 1, 2 a 3 si členské štáty môžu vybrať prijatie opatrení na zabezpečenie poskytnutia poradenstva užívateľom o nahradení kotlov, iných úpravách vykurovacieho zariadenia a o alternatívnych riešeniach na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti výkonu kotla. Celkový dosah tohto prístupu musí byť rovnaký ako dosah vyplývajúci z ustanovení uvedených v odsekoch 1, 2 a 3.

Ak členské štáty zvolia uplatňovanie opatrení uvedených v prvom pododseku, predložia Komisii správu o rovnosti týchto opatrení s opatreniami uvedenými v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku najneskôr do 30. júna 2011. Členské štáty predkladajú tieto správy Komisii každé tri roky. Správy môžu byť zahrnuté do akčných plánov energetickej účinnosti uvedených v článku 14 ods. 2 smernice 2006/32/ES.

5. Po tom, ako členský štát doručí Komisii národnú správu o uplatňovaní možnosti opísanej v odseku 4, môže Komisia požadovať ďalšie špecifické informácie týkajúce sa požiadaviek a rovnocennosti opatrení stanovených v uvedenom odseku. V tomto prípade dotknutý členský štát predloží do deviatich mesiacov požadované informácie alebo navrhne zmeny a doplnenia.

Článok 15

Kontrola klimatizačných systémov

1. Členské štáty stanovia potrebné opatrenia na ustanovenie pravidelnej kontroly prístupných častí klimatizačných systémov s účinným menovitým výkonom viac než 12 kW. Kontrola zahŕňa posúdenie účinnosti klimatizácie a jej výkonu v porovnaní s požiadavkami budovy na chladenie. Posudzovanie veľkosti výkonu sa nemusí opakovať, pokiaľ medzičasom nedošlo k zmenám v klimatizačnom systéme alebo v požiadavkách na chladenie budovy.

Členské štáty môžu znížiť interval týchto kontrol alebo prípadne ich zjednodušiť, ak je prítomný systém elektronického monitorovania, riadenia a regulácie.

2. Členské štáty môžu stanoviť rôzny interval kontrol v závislosti od typu klimatizačného systému a od jeho účinného menovitého výkonu, pričom zohľadňujú náklady na kontrolu klimatizačného systému a odhadované úspory nákladov na energie, ktoré môžu vzniknúť na základe kontroly.

3. Pri stanovovaní opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku členské štáty zabezpečia, pokiaľ je to ekonomicky a technicky realizovateľné, aby sa kontroly vykonávali v súlade s kontrolami vykurovacích systémov a iných technických systémov uvedených v článku 14 tejto smernice a kontrolami únikov uvedených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zo 17. mája 2006 o určitých fluórovaných skleníkových plynoch⁽¹⁾.

4. Ako alternatívu odsekov 1, 2 a 3 si členské štáty môžu vybrať prijatie opatrení, aby zabezpečili poskytovanie poradenstva používateľom o nahrádzaní klimatizačných systémov alebo o iných zmenách klimatizačných systémov, čo môže zahŕňať kontroly na posúdenie účinnosti a vhodnej veľkosti výkonu klimatizačného systému. Celkový vplyv tohto prístupu musí byť rovnocenný s vplyvom ustanovení uvedených v odsekoch 1, 2 a 3.

Ak členské štáty uplatňujú opatrenia uvedené v prvom pododseku, najneskôr do 30. júna 2011 predložia Komisii správu o rovnosti týchto opatrení s opatreniami uvedenými v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku. Členské štáty predkladajú tieto správy Komisii každé tri roky. Správy sa môžu zahrnúť do akčných plánov energetickej účinnosti uvedených v článku 14 ods. 2 smernice 2006/32/ES.

5. Po tom, ako členský štát doručí Komisii národnú správu o uplatňovaní možnosti opísanej v odseku 4, môže Komisia požadovať ďalšie špecifické informácie týkajúce sa požiadaviek a rovnocennosti opatrení stanovených v uvedenom odseku. V tomto prípade dotknutý členský štát predloží do deviatich

mesiacov požadované informácie alebo navrhne zmeny a doplnenia.

Článok 16

Správy o kontrole vykurovacích a klimatizačných systémov

1. Po každej kontrole vykurovacieho alebo klimatizačného systému sa vydá správa o kontrole. Správa obsahuje výsledky kontroly vykonanej v súlade s článkami 14 alebo 15 a zahŕňa odporúčania týkajúce sa nákladovo efektívneho zlepšenia energetickej hospodárnosti kontrolovaného systému.

Odporúčania sa môžu zakladať na porovnaní energetickej hospodárnosti kontrolovaného systému s hospodárnosťou najlepšieho dostupného realizovateľného systému a s hospodárnosťou systému podobného typu, v prípade ktorého všetky relevantné komponenty dosahujú úroveň energetickej hospodárnosti požadovanej v príslušných právnych predpisoch.

2. Správa o kontrole sa poskytuje vlastníkovi alebo nájomcovi budovy.

Článok 17

Nezávislí odborníci

Členské štáty zabezpečia, aby certifikáciu energetickej hospodárnosti budov a kontrolu vykurovacích systémov a klimatizačných systémov vykonali kvalifikovaní a/alebo akreditovaní nezávislí odborníci, ktorí vykonávajú túto činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby alebo zamestnanci verejných orgánov alebo súkromných firiem.

Pri akreditácii odborníkov sa zohľadňujú ich spôsobilosti.

Členské štáty sprístupnia verejnosti informácie o odbornej príprave a akreditáciách. Členské štáty zabezpečia, aby sa verejnosti sprístupnili buď pravidelne aktualizované zoznamy odborne spôsobilých a/alebo akreditovaných odborníkov, alebo pravidelne aktualizované zoznamy akreditovaných spoločností, ktoré ponúkajú služby takýchto odborníkov.

Článok 18

Nezávislý systém kontroly

1. Členské štáty zabezpečujú zavedenie nezávislých systémov kontroly energetických certifikátov a správ o kontrole vykurovacích a klimatizačných systémov v súlade s prílohou II. Členské štáty môžu zaviesť oddelené systémy na kontrolu energetických certifikátov a na kontrolu správ o kontrole vykurovacích a klimatizačných systémov.

(¹) Ú. v. EÚ L 161, 14.6.2006, s. 1.

2. Členské štáty môžu delegovať zodpovednosť za zavedenie nezávislých systémov kontroly.

Ak sa tak rozhodnú urobiť, zabezpečia, aby sa nezávislé systémy kontroly implementovali v súlade s prílohou II.

3. Členské štáty požadujú, aby sa energetické certifikáty a správy o kontrole uvedené v odseku 1 na požiadanie sprístupnili príslušným orgánom alebo iným orgánom.

Článok 19

Preskúmanie

Komisia, ktorej pomáha výbor zriadený článkom 26, zhodnotí túto smernicu najneskôr do 1. januára 2017 na základe získaných skúseností a dosiahnutého pokroku počas jej uplatňovania, a ak je to potrebné, urobí návrhy.

Článok 20

Informácie

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na informovanie vlastníkov alebo nájomcov budov alebo jednotiek budov o rôznych metódach a postupoch, ktorých cieľom je zlepšenie energetickej hospodárnosti.

2. Členské štáty poskytujú vlastníkom alebo nájomcom budov najmä informácie o energetických certifikátoch a správach o kontrole, ich účeloch a cieľoch, o nákladovo efektívnych spôsoboch zlepšovania energetickej hospodárnosti budov a prípadne o dostupných finančných nástrojoch na zlepšenie energetickej hospodárnosti budov.

Na žiadosť členských štátov Komisia pomôže členským štátom pri usporiadaní informačných kampaní na účely odseku 1 a prvého pododseku tohto odseku, ktoré sa môžu riešiť v programoch Únie.

3. Členské štáty zabezpečia, aby tí, ktorí sú zodpovední za vykonávanie tejto smernice, mali k dispozícii usmernenia a mali možnosť odborného vzdelávania. Takéto usmernenia a odborné vzdelávanie sa budú zaoberať dôležitosťou zlepšovania energetickej hospodárnosti a umožnia úvahy o najlepšej kombinácii zlepšovania energetickej efektívnosti, využívání energie z obnoviteľných zdrojov a o používaní centralizovaného vykurovania a chladenia pri navrhovaní, projektovaní, výstavbe a obnove priemyselných oblastí alebo oblastí na bývanie.

4. Komisia sa vyzýva neustále zlepšovať svoje informačné služby, najmä webovú stránku, ktorú zriadila ako európsky

portál pre energetickú hospodárnosť budov určený pre občanov, odborníkov a orgány, aby sa pomohlo úsiliu členských štátov o zvyšovanie informovanosti a povedomia. Informácie uvádzané na tejto webovej stránke by mohli zahŕňať odkazy na relevantné právne predpisy Európskej únie, národné, regionálne a miestne právne predpisy, odkazy na webové stránky EUROPA, ktoré obsahujú národné akčné plány energetickej efektívnosti, odkazy na dostupné finančné nástroje, ako aj na príklady najlepších postupov na národnej, regionálnej a miestnej úrovni. V kontexte Európskeho fondu regionálneho rozvoja Komisia pokračuje a ďalej zintenzívňuje svoje informačné služby s cieľom uľahčovať používanie dostupných finančných prostriedkov tým, že poskytuje pomoc a informácie o možnostiach financovania zainteresovaným stranám vrátane národných, regionálnych a miestnych orgánov, pričom zohľadňuje najnovšie zmeny v regulačnom rámci.

Článok 21

Konzultácie

Aby sa umožnilo efektívne vykonávanie smernice, členské štáty uskutočnia relevantné konzultácie so zainteresovanými stranami vrátane miestnych a regionálnych orgánov v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi právnymi predpismi. Tieto konzultácie sú osobitne dôležité z hľadiska uplatňovania článkov 9 a 20.

Článok 22

Prispôsobenie prílohy I technickému pokroku

Komisia prispôsobuje body 3 a 4 prílohy I k tejto smernici technickému pokroku prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkami 23, 24 a 25.

Článok 23

Vykonávanie delegovania právomocí

1. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 22 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 8. júla 2010. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovaných právomocí najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia s výnimkou prípadov, keď ho v súlade s článkom 24 Európsky parlament alebo Rada odvolá.

2. Bez toho, aby bola dotknutá lehota uvedená v článku 5 ods. 1, právomoci na prijímanie delegovaných aktov uvedených v článku 5 sa Komisii udeľujú do 30. júna 2012.

3. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

4. Právomoc prijímať delegované akty udelená Komisii podlieha podmienkam stanoveným v článkoch 24 a 25.

Článok 24

Odvolaie delegovania právomocí

1. Delegovanie právomocí uvedené v článkoch 5 a 22 môže Európsky parlament alebo Rada odvolať.

2. Inštitúcia, ktorá začala vnútorný postup s cieľom rozhodnúť, či delegovanie právomocí odvolať, vyvinie úsilie na účely informovania druhej inštitúcie a Komisie s dostatočným predstihom pred prijatím konečného rozhodnutia, pričom uvedie delegované právomoci, ktorých by sa odvolanie mohlo týkať, a možné dôvody tohto odvolania.

3. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie v ňom uvedených právomocí. Účinnosť nadobúda ihneď alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť už účinných delegovaných aktov. Uverejní sa v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 25

Námietky voči delegovaným aktom

1. Európsky parlament alebo Rada môžu voči delegovanému aktu vzniesť námietky v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia.

Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlži o dva mesiace.

2. Ak do uplynutia tejto lehoty Európsky parlament ani Rada nevzniesli námietky voči delegovanému aktu, delegovaný akt sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudne účinnosť v deň, ktorý je v ňom stanovený.

Delegovaný akt sa môže uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobudnúť účinnosť pred uplynutím uvedenej lehoty, ak Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o tom, že nezamýšľajú vzniesť námietky.

3. Delegovaný akt nenadobudne účinnosť v prípade, že Európsky parlament alebo Rada voči nemu vznesú námietky. Inštitúcia, ktorá námietky voči delegovanému aktu vznesie, uvedie dôvody takéhoto kroku.

Článok 26

Výbor

1. Komisii pomáha výbor.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 3 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 27

Sankcie

Členské štáty ustanovujú pravidlá o sankciách platné pri porušovaní vnútroštátnych predpisov prijatých na základe tejto smernice a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto opatrenia Komisii najneskôr do 9. januára 2013 a bezodkladne jej oznámia všetky následné zmeny a doplnenia, ktoré sa ich týkajú.

Článok 28

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr do 9. júla 2012 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkami 2 až 18 a s článkami 20 a 27.

Tieto ustanovenia uplatňujú najneskôr od 9. januára 2013, pokiaľ ide o články 2, 3, 9, 11, 12, 13, 17, 18, 20 a 27.

Pokiaľ ide o články 4, 5, 6, 7, 8, 14, 15 a 16, tieto ustanovenia uplatňujú najneskôr od 9. januára 2013 na budovy, ktoré sú sídlom verejných orgánov, a najneskôr od 9. júla 2013 na ostatné budovy.

V prípade jednotiek jednej budovy, ktoré sa prenajímajú, môžu odložiť uplatňovanie článku 12 ods. 1 a 2 do 31. decembra 2015. To však nesmie mať za následok vydanie menšieho počtu certifikátov, ako by sa v dotknutom členskom štáte vydalo v prípade uplatňovania smernice 2002/91/ES.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu 2002/91/ES sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 29

Zrušenie

Smernica 2002/91/ES zmenená a doplnená nariadením uvedeným v prílohe IV časti A sa týmto zrušuje s účinnosťou od 1. februára 2012 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu smernice uvedenej v prílohe IV časti B do vnútroštátneho práva a na jej uplatňovanie.

Odkazy na smernicu 2002/91/ES sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe V.

Článok 30

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 31

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 19. mája 2010

Za Európsky parlament
predseda
J. BUZEK

Za Radu
predseda
D. LÓPEZ GARRIDO

PRÍLOHA I

Spoločný všeobecný rámec pre výpočet energetickej hospodárnosti budov
(uvedený v článku 3)

1. Energetická hospodárnosť budovy sa stanovuje na základe vypočítaného alebo skutočného ročného objemu energie spotrebovanej na uspokojenie rôznych potrieb súvisiacich s jej bežným používaním a odráža energetické potreby vykurovania a energetické potreby chladenia (energia potrebná na to, aby sa predišlo prehriatiu) určené na zachovanie stanovených teplotných podmienok budovy a potreby teplej vody pre domácnosti.
2. Energetická hospodárnosť budovy sa vyjadruje transparentným spôsobom a zahŕňa ukazovateľ energetickej hospodárnosti a číselné ukazovatele a spotreby primárnej energie založenej na faktoroch primárnej energie jednotlivých energetických nosičov, ktoré sa môžu zakladať na národných alebo regionálnych vážených priemeroch alebo špecifickej hodnote pre výrobu na mieste.

V metodike výpočtu energetickej hospodárnosti budov by sa mali zohľadniť európske normy a táto metodika by mala byť v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie vrátane smernice 2009/28/ES.

3. Metodika sa ustanovuje s prihliadnutím aspoň na tieto aspekty:
  - a) tieto skutočné tepelné charakteristiky budovy (vrátane jej vnútorných priečok):
    - i) tepelnú kapacitu;
    - ii) tepelnú izoláciu;
    - iii) pasívne vykurovanie;
    - iv) chladiace prvky a
    - v) tepelné mosty;
  - b) vykurovacie zariadenia a zariadenie na zásobovanie teplou vodou vrátane ich tepelnoizolačných charakteristík;
  - c) klimatizačné zariadenia;
  - d) prirodzené a nútené vetranie, čo môže zahŕňať vzduchotesnosť;
  - e) zabudované osvetľovacie zariadenie (hlavne v nebytovom sektore);
  - f) návrh, umiestnenie a orientáciu budovy vrátane vonkajšej klímy;
  - g) pasívne solárne systémy a solárnu ochranu;
  - h) podmienky vnútorného prostredia vrátane projektovaných podmienok vnútorného prostredia;
  - i) vnútorné záťaže.
4. Vždy keď je to dôležité pre výpočet, berie sa do úvahy pozitívny vplyv týchto aspektov:
  - a) miestne podmienky solárnej expozície, aktívne solárne systémy a ostatné vykurovacie a elektrické systémy založené na energii z obnoviteľných zdrojov;
  - b) elektrina vyrábaná v rámci kogenerácie;
  - c) centralizované alebo blokové vykurovacie a chladiace systémy;
  - d) prirodzené osvetlenie.

5. Na účely výpočtu by sa budovy mali primerane klasifikovať do týchto kategórií:

- a) rodinné domy rôznych typov;
  - b) bytové domy;
  - c) administratívne budovy;
  - d) školské budovy;
  - e) nemocnice;
  - f) hotely a reštaurácie;
  - g) športové zariadenia;
  - h) budovy pre veľkoobchodné a maloobchodné služby;
  - i) ostatné typy budov spotrebujúcich energiu.
-

PRÍLOHA II

Nezávislé systémy kontroly energetických certifikátov a správy o kontrole

1. Príslušné orgány alebo subjekty, na ktoré príslušné orgány delegovali zodpovednosť za implementáciu nezávislých systémov kontroly, uskutočňujú náhodný výber aspoň štatisticky významného percentuálneho podielu z celkového počtu každoročne vydávaných energetických certifikátov a podrobujú tieto certifikáty overovaniu.

Overovanie sa zakladá na ďalej uvedených možnostiach alebo na rovnocenných opatreniach:

- a) kontrola platnosti vstupných údajov týkajúcich sa budovy a použitých na vydanie energetického certifikátu, ako aj výsledkov uvedených v certifikáte;
  - b) kontrola vstupných údajov a overenie výsledkov uvedených v energetickom certifikáte vrátane poskytnutých odporúčaní;
  - c) úplná kontrola vstupných údajov týkajúcich sa budovy a použitých na vydanie energetického certifikátu, úplné overenie výsledkov uvedených v certifikáte vrátane poskytnutých odporúčaní, a ak je to možné, kontrola budovy na mieste s cieľom skontrolovať zhodu medzi špecifikáciami uvedenými v energetickom certifikáte a certifikovanou budovou.
2. Príslušné orgány alebo subjekty, na ktoré príslušné orgány delegovali zodpovednosť za implementáciu nezávislých systémov kontroly, uskutočňujú náhodný výber aspoň štatisticky významného percentuálneho podielu z celkového počtu správ o kontrolách vydávaných každoročne a podrobujú tieto správy overovaniu.

PRÍLOHA III

Rámec porovnávacej metodiky na identifikáciu nákladovo optimálnych úrovní požiadaviek na energetickú hospodárnosť budov a prvkov budov

Porovnávacia metodika umožní členským štátom určiť energetickú hospodárnosť budov a prvkov budov a ekonomické aspekty opatrení týkajúcich sa energetickej hospodárnosti a spojiť ich s cieľom identifikovať nákladovo optimálnu úroveň.

K rámcu porovnávacej metodiky patria usmernenia, ktoré uvádzajú, ako používať tento rámec pri výpočte nákladovo optimálnych úrovní hospodárnosti.

Rámec porovnávacej metodiky umožní zohľadniť spôsob používania, vonkajšie klimatické podmienky, investičné náklady, kategóriu budovy, náklady na údržbu a prevádzku (vrátane nákladov na energiu a jej úspor), prípadné príjmy z vyrobenej energie a prípadné náklady na likvidáciu. Mal by sa zakladať na príslušných európskych normách týkajúcich sa tejto smernice.

Komisia tiež poskytne:

- usmernenia k rámcu porovnávacej metodiky; tieto usmernenia poslúžia členským štátom na vykonanie ďalej uvede-
ných krokov,
- informácie týkajúce sa odhadovaného dlhodobého vývoja cien energie.

Pre uplatnenie rámca porovnávacej metodiky členskými štátmi sa na úrovni členských štátov stanovia všeobecné podmienky vyjadrené ako parametre.

Rámec porovnávacej metodiky vyžaduje od členských štátov, aby:

- určili referenčné budovy, ktoré sú charakteristické a reprezentatívne svojim využitím a geografickým umiestnením
vrátane vnútorných a vonkajších klimatických podmienok. Referenčné budovy sú budovy na bývanie a nebytové
budovy, nové aj existujúce,
- určili opatrenia energetickej efektívnosti, ktoré sa majú pri referenčných budovách posúdiť. Môžu to byť opatrenia
týkajúce sa jednotlivých budov ako celku, jednotlivých prvkov budovy alebo kombinácie prvkov budovy,
- posúdili konečnú a primárnu potrebu energie, ktorú potrebujú referenčné budovy a referenčné budovy, v ktorých sa
uplatňujú určené opatrenia energetickej efektívnosti,
- vypočítali náklady (t. j. čistú súčasnú hodnotu) na opatrenia energetickej efektívnosti (ako sa uvádza v druhej zarážke)
počas očakávaného ekonomického životného cyklu uplatňované na referenčné budovy (ako sa uvádza v prvej zarážke)
aplikovaním zásad rámca porovnávacej metodiky.

Vypočítaním nákladov na opatrenia energetickej efektívnosti počas očakávaného ekonomického životného cyklu členské štáty posúdia nákladovú efektívnosť rozličných úrovní minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť. To umožní určiť nákladovo optimálne úrovne požiadaviek na energetickú hospodárnosť.

PRÍLOHA IV

ČASŤ A

**Zrušená smernica v znení neskorších zmien a doplnení
(uvedená v článku 29)**

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/91/ES
(Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 65).

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES)
č. 1137/2008 (Ú. v. EÚ L 311, 21.11.2008, s. 1).

Iba bod 9.9 prílohy.

ČASŤ B

**Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva a na uplatňovanie
(uvedené v článku 29)**

Smernica	Lehota na transpozíciu	Dátum uplatňovania
2002/91/ES	4. januára 2006	4. januára 2009, len pokiaľ ide o články 7, 8 a 9

PRÍLOHA V

Tabuľka zhody

Smernica 2002/91/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1
článok 2 bod 1	článok 2 bod 1
—	článok 2 body 2 a 3
článok 2 bod 2	článok 2 bod 4 a príloha I
—	článok 2 body 5, 6, 7, 8, 9, 10 a 11
článok 2 bod 3	článok 2 bod 12
článok 2 bod 4	článok 2 bod 13
—	článok 2 bod 14
článok 2 bod 5	článok 2 bod 15
článok 2 bod 6	článok 2 bod 16
článok 2 bod 7	článok 2 bod 17
článok 2 bod 8	článok 2 bod 18
—	článok 2 bod 19
článok 3	článok 3 a príloha I
článok 4 ods. 1	článok 4 ods. 1
článok 4 ods. 2	—
článok 4 ods. 3	článok 4 ods. 2
—	článok 5
článok 5	článok 6 ods. 1
—	článok 6 ods. 2 a 3
článok 6	článok 7
—	články 8, 9 a 10
článok 7 ods. 1 prvý pododsek	článok 11 ods. 8 a článok 12 ods. 2
článok 7 ods. 1 druhý pododsek	článok 11 ods. 6
článok 7 ods. 1 tretí pododsek	článok 12 ods. 6
článok 7 ods. 2	článok 11 ods. 1 a 2
—	článok 11 ods. 3, 4, 5, 7 a 9
—	článok 12 ods. 1, 3, 4, 5 a 7
článok 7 ods. 3	článok 13 ods. 1 a 3
—	článok 13 ods. 2
článok 8 písm. a)	článok 14 ods. 1 a 3
—	článok 14 ods. 2
článok 8 písm. b)	článok 14 ods. 4
—	článok 14 ods. 5
článok 9	článok 15 ods. 1

Smernica 2002/91/ES	Táto smernica
—	článok 15 ods. 2, 3, 4 a 5
—	článok 16
článok 10	článok 17
—	článok 18
článok 11 úvodný text	článok 19
článok 11 písm. a) a b)	—
článok 12	článok 20 ods. 1 a článok 20 ods. 2 druhý pododsek
—	článok 20 ods. 2 prvý pododsek a článok 20 ods. 3 a 4
—	článok 21
článok 13	článok 22
—	článok 23, 24 a 25
článok 14 ods. 1	článok 26 ods. 1
článok 14 ods. 2 a 3	—
—	Článok 26 ods. 2
—	článok 27
článok 15 ods. 1	článok 28
článok 15 ods. 2	—
—	článok 29
článok 16	článok 30
článok 17	článok 31
príloha	príloha I
—	prílohy II až V

Predplatné na rok 2010 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 100 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročný CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	770 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačný (súhrnný) CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	400 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, CD-ROM, dve vydania za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom CD-ROM-e.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať rôzne prílohy k úradnému vestníku, ktoré sa budú zasielať na základe jednoduchej žiadosti. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznámení pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Počas roka 2010 sa nosiče CD-ROM nahradia nosičmi DVD.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke si možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxembourg
LUXEMBURSKO

SK